آزمون کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی ۱۳۹۱

زبان عمومی و تخصصی

PART A: Vocabulary

Directions: Choose the word or phrase (1), (2), (3) or (4) that best completes each sentence. Then mark the correct choice on your answer sheet.

331. **He accused the environmentalists of trying to .... public opinion in their favor.**
1) summon 2) convoke 3) manipulate 4) rotate

332. **He asserted that there's not a .... of truth in the story.**
1) vestige 2) relic 3) forte 4) scar

333. **The chairperson proudly announced that the keynote speaker at the conference would be the .... primatologist Jane Goodall.**
1) eclectic 2) eminent 3) empirical 4) expedient

334. **According to the experts, genetic .... is probably the most important factor in determining a person's health.**
1) fragmentation 2) germination 3) reliance 4) inheritance

335. **Plant cell and tissue culture .... the growth and maintenance of plant tissues in a nutrient medium.**
1) approximates to 2) meddles in 3) involves 4) spreads

336. **If the population continues to expand, Ehrlich argues, mass starvation and ecological disaster will be the .... consequence.**
1) introverted 2) inevitable 3) indiscriminate 4) insatiable

337. **He's being kept in jail until the trial so that he can't .... any of the witnesses.**
1) intimidate 2) vanish 3) discard 4) represent

338. **The operation of the free market maintains an .... between supply, demand and price.**
1) assent 2) inspection 3) affinity 4) equilibrium

339. **Before you take calculus, you need more than a .... knowledge of algebra.**
1) circumspect 2) mutual 3) rudimentary 4) transient

340. **In 1784 Benjamin Franklin first suggested daylight savings time as a means of cutting down .... consuming candles.**
1) of 2) on 3) for 4) in

PART B: Cloze Test

Directions: Read the following passage and decide which choice (1), (2), (3), or (4) best fits each space. Then mark the correct choice on your answer sheet

Deficiency diseases are usually associated with lack of vitamins or minerals. The effects of a vitamin or mineral deficiency on the body depend on the function of the particular nutrient (341) .... For example, vitamin A is important for good vision, and severe deficiency of this vitamin may cause blindness. (342) .... some vitamins and minerals have many functions, (343) .... nutritional deficiencies can therefore have wide-ranging effects on health.

Diets that lack a wide variety of foods may result in vitamin deficiency diseases. For example, in countries (344) .... eat maize as the staple food and only few other foods, diets may lack niacin, a B vitamin. Such diets may cause pellagra, a deficiency disease (345) .... by dermatitis, diarrhea, and dementia.

341. 1) lacking 2) to lack 3) is lacking 4) lacked

342. 1) Hence 2) However 3) Because 4) Then

343. 1) which prolonged 2) they prolong 3) to be prolonging 4) prolonged

344. 1) where people 2) in those people 3) that their people 4) there people

345. 1) characterizing 2) characterized 3) is characterized 4) they characterize

PART C: Reading Comprehension

Directions: Read the following passages and decide which choice (1), (2), (3) or (4) best fits each space. Then mark the correct choice on your answer sheet.

PASSAGE 1:

The revelation of the Qur'an in Arabic set the scene for a unique and lasting relationship between the language and Islam. On the one hand, Arabic provided a very effective medium for communicating the message of the religion. On the other hand, Islam helped Arabic to acquire the universal status which it has continued to enjoy since the Middle Ages, emerging as one of the principal world languages. It has been argued that Arabic has not simply remained "ancillary to Islam" but that it has also been significant as a means of "cultural and national revival in the Arabic-speaking countries." Arabic is a rich and expressive language and has played an important role in the cultural preservation of the Arabic-speaking people. However, without the bond it has had with Islam, Arabic would probably not have undergone the internal revolution it did, nor expanded beyond the borders of the Arabian Peninsula with such speed and magnitude.

The relationship of Islam and the Qur'an to Arabic involves more than just the use of a language to communicate a divine message. There are a number of factors which set this relationship apart from that which exists between other holy books and the languages in which they appeared, for Arabic has come to be closely associated with Islam, and in this way has acquired a semi-official status. It is implicit that anyone professing Islam cannot ignore the role Arabic plays in his faith. Embracing Islam, therefore, entails exposure to, and familiarity with, the Arabic language. Such familiarity is necessitated by the fact that memorization and recitation of Qur'anic verses in their original language is necessary for the performance of the daily rituals. Other holy books may have had an impact on the languages in which they originally appeared, but the impact that Islam and the Qur'an have had on Arabic appears to be unique in its extent and durability. It has often been the case that a holy book appears in a given language and is then translated into other languages, in which it continues to be read and recited during the performance of rituals, but, in the case of the Qur'an, although it has been translated into many languages, these translations cannot replace the original language as a language of worship, which continues to be Arabic for all Muslims, native speakers and others.

Other holy books also came to be associated with specific languages, such as the Torah with Hebrew, and, perhaps less intimately, the New Testament with Greek and Latin. However, the nature of the relationship between the Qur'an and Arabic is still unique for reasons to be given below.

346. What does the passage mainly discuss?

1) Revival in the Arabic-speaking Countries
2) Role Played by Arabic in Muslims' faith
3) Effective Medium for Communication
4) Relation between Islam and Arabic

347. What is the central idea one can infer from the first paragraph?

1) Islam and Arabic helped each other
2) Islam helped Arabic to gain the universal status
3) Arabic helped Islam to communicate the message of the religion
4) Arabic and Islam emerged as the principal world phenomena in the Middle Ages

348. The sentence Arabic has not simply remained ancillary to Islam in line 5 implicitly means ....

1) Islam also supported the Arabic language.
2) Arabic also supported the religion of Islam.
3) Only Islam backed up the Arabic language.
4) Only Arabic backed up the religion of Islam.

349. According to the passage, the Arabic language ....

1) played a minor role in Muslims' faith
2) was not just a means to express God's message
3) was only used to communicate a divine message
4) gained a semi -official status due to its perfect structure

350. It is clearly mentioned in the passage that those who accepted Islam ....

1) did not need to learn the Arabic language
2) had to be familiar with the Arabic language
3) did not need to perform their rituals in Arabic
4) had to perform their religious rituals in their own native languages

351. One can infer from the passage that the ....

1) Torah did not have any impact on the language in which it originally appeared
2) Bible did not have any impact on the language in which it originally appeared
3) Qur'an's effect upon the Arabic language is incomparable
4) Gospel's effect upon the Latin language is incomparable

352. It can be inferred from the passage that the translated language of the Qur'an ....

1) can be used to understand the divine message
2) cannot be used to understand it better like other holy books
3) can be substituted for the original language as a language of worship
4) cannot be substituted for the original language to understand the divine message

353. The author finally concludes in the last paragraph that ....

1) other holy books are not coupled with specific languages
2) other holy books are also associated with particular languages
3) the relationship between the Qur'an an Arabic is similar to that between the Torah and Hebrew
4) the relationship between the Qur'an and Arabic is not the same as that between the Bible and Latin

PASSAGE 2:

It has often been argued that the Qur'an is not only the first book, and the highest linguistic achievement, of the Arabic language, but that it is also Muhammad's strongest argument against those who doubted his Message. The question that needs to be addressed here concerns the reason why a holy book, a composition of language, should be hailed as Islam's (and Muhammad's) strongest argument. The point has sometimes been made that other prophets had more tangible miracles. In the case of Muhammad, however, the miracle was not comparable to Moses' staff or Christ's healing powers, but was simply the expression in language of the Qur'an.

To understand why Muhammad's strongest argument or miracle was a book, the Holy Qur'an, it is necessary to understand the role language and linguistic composition played in the lives of the pre-Islamic Arabs. It is also important to understand the nature of the Arabic language itself during the pre-Islamic period. This understanding will help to show why the revelation of the Qur'an through Muhammad found attentive ears among his contemporaries, who not only were articulate users of the language but held those skilled in the arts of linguistic composition in high esteem.

354. What does the passage mainly discuss?

1) Highest Linguistic Achievement of Arabic
2) Miracles of Moses, Christ, and Muhammad
3) Arabic in the Lives of the Pre-Islamic Arabs
4) The Qur'an Muhammad's Strongest Argument

355. The word argument in line 3 is closest in meaning to ....

1) disagreement 2) quarrel 3) reasoning 4) subject matter

356. According to the passage, Muhammad's miracle is .... that of Moses and Christ.

1) touchable like
2) not comparable to
3) more or less similar to
4) not abstract in the same way as

357. Why was the Holy Qur'an Muhammad's strongest miracle?

1) Because language and language composition did not play a role at that time.

2) Because language and language composition had a significant role in the lives of Arabs.

3) Because Muhammad was the last messenger of God as compared with Moses and Christ.

4) Because Muhammad was not the last messenger of God as compared with Moses and Christ.

PASSAGE 3:

Before the rise of Islam, Arabic was mainly a spoken language with an oral literature of elaborate poetry and, to a lesser extent, prose. Writing had not yet fully developed and memorization was the most common means of preserving the literature. Both poetry and prose in the pre-Islamic era dealt with a rather limited range of topics which included in the case of poetry praise, eulogy (panegyric), defamation, and love, and in the case of prose superstition, legends, parables, and wisdom tales.

Pre- Islamic Arabs took great pride in their language and in articulate and accurate speech, the latter being one of the main requisites for social prominence.

358. Which of the following is NOT true of the Arabic language before the rise of Islam?

1) It was not yet fully developed.

2) It mainly had an oral literature.

3) Its literature was basically centered on poetry.

4) Its literature was mainly preserved through memorization.

359. What does the word eulogy in line 6 mean?

1) criticizing 2) defamation 3) praise 4) slander

360. According to the passage, articulate and accurate speech was ....

1) one of the most important means of exploiting others

2) the only important tool to take advantage of others

3) one of the major requirements of social prestige

4) the only requisite for marriage

۲۳۱. گزینه ۳) او طرفداران محیط زیست را به تلاش برای سوق دادن افکار عمومی به نفع خود متهم کرد.

۱) فراخواند ۲) برای تشکیل جلسه و یا کمیسیون دعوت کرد.

۳) بر نظرات تأثیر گذاشت. ۴) چرخاند.

۲۳۲. گزینه ۱) او تأکید کرد که در این داستان اثری از حقیقت دیده نمی شود.

۱) اثر و رد ۲) اثر عتیقه و باستانی

۳) هنر و جنبه قوی (اثر) ۴) اثر یا جای زخم

۲۳۳. گزینه ۲) رئیس جلسه با افتخار اعلام کرد که سخنران اصلی کنفرانس کشیش ارشد و برجسته «جین گودال» خواهد بود.

۱) منتخب و گزینش شده ۲) برجسته

۳) عملی ۴) مصلحت‌آمیز

۲۳۴. گزینه ۴) بر طبق گفته کارشناسان، ژنتیک (وراثت)، قطعا از مهم‌ترین عوامل تعیین سلامتی فرد است.

۱) چندپارگی ۲) رویش ۳) اعتماد و توکل ۴) وراثت

۲۳۵. گزینه ۳) کشت سلول گیاهی و بافت شاملِ رشد و نگه‌داری بافت‌های گیاهی در محیط کشت مغذی می‌شود.

۱) تقریب زدن ۲) درآمیختن ۳) گیر انداختن، دربرگرفتن ۴) گستردن

۲۳۶. گزینه ۲) «اریش» استدلال می‌کند که اگر گسترش جمعیت ادامه یابد، قحطی‌زدگی گسترده و فاجعه بوم‌شناختی پیامد اجتناب‌ناپذیر است.

۱) درون‌گرا ۲) اجتناب‌ناپذیر ۳) یکسره و بدون تبعیض ۴) سیری‌ناپذیری

۲۳۷. گزینه ۱) او تا زمان محاکمه در زندان نگه‌داری می‌شود. بنابراین او نمی‌تواند هیچ یک از شاهدها را بترساند. (تهدید کند).

۱) ترساندن و تهدید کردن ۲) ناپدید شدن

۳) ترک کردن ۴) وانمود کردن

۲۳۸. گزینه ۴) اداره یک فروشگاه آزاد موازنه بین عرضه، تقاضا و قیمت را حفظ می کند.

۱) موافقت و رضایت ۲) بازرسی و تفتیش

۳) وابستگی و پیوستگی ۴) موازنه و تعادل

۳۳۹. گزینه ۳) برای اینکه حساب دیفرانسیل انتخاب کنی، نیاز به اطلاعات بیشتری نسبت به اطلاعات ابتدایی در مورد جبر داری.

۱) با احتیاط و تدبر ۲) دوطرفه، متقابل ۳) ابتدایی ۴) ناپایدار و زودگذر

۳۴۰. گزینه ۲) در سال ۱۷۸۴، «بنجامین فرانکلین» ابتدا پیشنهاد زمان ذخیره روشنایی در روز را به منظور کاهش مصرف شمع مطرح کرد.

cut down on s.th = reduce کاهش دادن

Part B. cloze test

بیماری‌های ناشی از سوءتغذیه معمولا با فقدان ویتامین‌ها و مواد معدنی همراه است.

تأثیر کمبود و یا فقدان ویتامین‌ها و مواد معدنی روی بدن انسان به عملکرد فقدان مواد مغذی خاصی بستگی دارد.

به طور مثال ویتامین A برای بینایی (دید خوب) مهم است و کمبود شدید این ویتامین ممکن است منجر به نابینایی شود. به این دلیل است که بعضی از ویتامین‌ها و مواد معدنی عملکردهای بسیاری دارند.

بنابراین ادامه یافتن کمبود مواد مغذی می‌تواند تأثیرات وسیعی روی سلامتی انسان داشته باشد. رژیم‌هایی که غذاهای متفاوت را دارا نیستند ممکن است به بیماری‌های سوءتغذیه منجر شود.

به طور مثال در کشورهایی که مردم ذرت را به عنوان (ماده) غذای اصلی و غذاهای دیگر را کمتر استفاده می‌کنند، رژیم‌ها ممکن است به عدم نیاسین و ویتامین B منجر شود. همچنین ممکن است منجر به بیماری پلاگرا شود.

بیماری ناشی از سوءتغذیه با آماس پوست، اسهال و جنون مشخص شده است.

۳۴۱. گزینه ۱) اسم مصدر نیاز دارد، بنابراین **lacking** می‌شود.

۳۴۲. گزینه ۳)

۱) از این رو ۲) اگرچه ۳) به این دلیل که ۴) سپس

۳۴۳. گزینه ۴) صفت است و قبل از موصوف می‌آید. **Prolonged nutritional**

۳۴۴. گزینه ۱) اینجا **where** سؤالی نیست بلکه کار موصول را انجام می‌دهد.

۳۴۵. گزینه ۲) زمان ماضی است، پس **characterized** صحیح می‌باشد.

متن ۱:

وحی قرآن به زبان عربی صحنه را برای رابطه‌ای منحصر به فرد و پایدار میان این زبان و اسلام به وجود آورد.

از یک سو، زبان عربی محیطی بسیار تأثیرگذار برای انتقال پیام دین فراهم آورده و از سوی دیگر اسلام به زبان عربی کمک کرد تا موقعیت جهانی به دست آورد.

از قرون وسطی تا به حال که این امر امتداد یافته به صورت یکی از زبان‌های عمده جهان پدیدار شده است.

استدلال شده است که زبان عربی در واقع نه تنها به عنوان کمک و دستیاری برای اسلام باقی نمانده بلکه به عنوان وسیله‌ای برای تجدید و احیای فرهنگی و ملی در کشورهای عربی زبان مهم تلقی شده است.

عربی زبانی غنی و رسا است و نقش مهمی را در حفظ و حراست فرهنگیِ عرب زبانان ایفا کرده است.

اگرچه بدون قید و حصری که اسلام به وجود آورده شاید زبان عربی دچار دستخوش و تحول (انقلاب داخلی که انجام داد) نمی‌شد اما با این سرعت و وسعت نیز به فراسوی جزیرةالعرب بسط نمی‌یافت.

ارتباط اسلام و قرآن به زبان عربی فراتر از استفاده از زبان برای انتقال و رساندن پیام الهی است و تعدادی از عوامل وجود دارند که این رابطه را متفاوت می‌سازد از آنچه بین کتاب‌های مقدس دیگر و زبان که در این کتاب‌ها آمده است.

زبان عربی آمده است تا پیوند نزدیکی با اسلام برقرار کند و از این راه وضعیت نیمه‌رسمی را حاصل کرد.

این به طور ضمنی به این مسئله اشاره می‌کند که هر کس که به اسلام روی می‌آورد نمی‌تواند نقشی را که زبان عربی در اعتقاد او دارد، انکار کند.

پذیرفتن اسلام مستلزم در معرض و آشنا بودن با زبان عربی است.

این آشنایی ضروری می‌باشد و به این دلیل است که به خاطر سپردن و بازگویی آیات به زبان اصلی‌شان برای اجرای تشریفات مذهبی روزانه (اعمال دینی روزانه) لازم و ضروری است، کتاب‌های مقدس دیگر نیز ممکن است تأکید زیادی روی زبان مبدأشان کرده باشند.

اما تأثیری که اسلام و قرآن بر عربی داشته است در گستره و دوام منحصر به فرد می‌باشد.

این روند ادامه می‌یابد و در حین اعمال مذهبی خوانده و بازگو می‌شود.

قرآن به زبان‌های بسیاری نیز ترجمه شده اما این ترجمه‌ها نمی‌تواند جای زبان اصلی را به عنوان زبان عبادت بگیرد که برای بومی زبانان و غیر بومی‌ها امتداد می‌یابد.

دیگر کتاب‌های مقدس هم نیز با زبان‌های خاصی پیوند یافته‌اند.

به طور مثال: تورات به عبری آمده و شاید زبانش کمتر عمیق است.

عهد جدید به زبان یونانی و لاتین آمده. اگرچه که اصل طبیعت ارتباط و پیوند بین قرآن و زبان عربی به دلایلی که در ذیل آوردیم هم چنان منحصر به فرد است.

۳۴۶. گزینه ۴) این بحث عمدتا چه چیزی را مورد بحث قرار می دهد؟
۱) رقابت بین کشورهای عربی زبان ۲) نقش زبان عربی در ایمان و اعتقاد مسلمانان
۳) محیطی تأثیرگذار برای ارتباط برقرار کردن ۴) ارتباط بین اسلام و زبان عربی

۳۴۷. گزینه ۱) مقصود (ایده) اصلی که از پاراگراف اول استنتاج می‌شود چیست؟
۱) اسلام و زبان عربی به هم کمک کردند.
۲) اسلام به زبان عربی کمک کرد تا موقعیت خاص جهانی به دست آورد.
۳) زبان عربی به اسلام کمک کرد تا پیام دین را ابلاغ کند.
۴) زبان عربی و اسلام در قرون وسطی به عنوان پدیده عمده جهان ظاهر شدند.

۳۴۸. گزینه ۱)
۱) اسلام نیز زبان عربی را پشتیبانی کرده است.
۲) زبان عربی نیز اسلام را پشتیبانی و حمایت کرده است.
۳) فقط اسلام عربی را پشتیبانی کرده است.
۴) فقط زبان عربی از اسلام حمایت کرده است.

۳۴۹. گزینه ۲) بر طبق متن، زبان عربی ....
۱) کمترین نقش را در ایمان و اعتقاد مسلمانان داشته است.
۲) فقط وسیله‌ای برای ابلاغ خداوند نبوده است.
۳) فقط برای رساندن پیام الهی استفاده شده است.
۴) به خاطر ساختار کاملش به صورت نیمه‌رسمی درآمد.

۳۵۰. گزینه ۲) در متن به وضوح اشاره شده، کسانی که اسلام را پذیرفتند ....
۱) نیازی به یادگیری زبان عربی ندارند.
۲) باید با زبان عربی آشنا باشند.
۳) لازم نیست که اعمال دینی‌شان را به زبان عربی به جا بیاورند.
۴) باید اعمال مذهبی‌شان را به زبان بومی خودشان به جا آورند.

۳۵۱. گزینه ۳) از این متن می‌توان استنتاج کرد که ......
۱) تورات بر زبانی که با آن ظاهر شده تأکید زیادی نکرده است.
۲) انجیل هیچ تأکیدی روی زبان مبدأش ندارد.
۳) تأثیر قرآن بر زبان عربی قابل مقایسه نیست.
۴) تأثیر انجیل بر زبان لاتین قابل مقایسه نیست.

۳۵۲. گزینه ۱) از متن می‌توان استنتاج کرد که زبان‌هایی که قرآن به آن ترجمه شده ....
۱) می‌تواند برای فهم و ادراک پیام الهی مورد استفاده قرار بگیرد.
۲) مثل کتاب‌های مقدس دیگر نمی‌توان بهتر آن را درک کرد.
۳) برای درک و فهم پیام الهی می‌تواند جایگزین زبان اصلی شود.
۴) نمی‌تواند برای فهم پیام الهی جایگزین زبان اصلی شود.

۳۵۳. گزینه ۴) نویسنده در پاراگراف آخر نتیجه می‌گیرد که ....
۱) کتاب‌های مقدس دیگر با زبان‌های خاصی پیوند ندارند.
۲) کتاب‌های مقدس دیگر ارتباط و پیوند خاصی دارند.
۳) ارتباط بین قرآن و زبان عربی شبیه ارتباط بین تورات و زبان عبری است.
۴) ارتباط بین قرآن و زبان عربی شبیه ارتباط بین انجیل و زبان لاتین نیست.

متن ۲:

قرآن نه تنها اولین کتاب و بهترین دستاورد زبان‌شناسی زبان عربی بلکه قوی‌ترین استدلال محمد در برابر کسانی است که به رسالت او شک کردند.

اما سؤالی که لازم است اینجا مطرح شود این است که چرا یک کتاب مقدس، ترکیبی از زبان، باید به عنوان بهترین نشانه و استدلال اسلام و محمد به شمار رود.

این نکته گاهی مطرح شده است که پیامبران دیگر معجزه‌های ملموسی داشتند و معجزه محمد قابل قیاس با عصای موسی و قدرت زنده کردن عیسی نیست و صرفا بیان زبانی در قرآن است برای درک اینکه چرا محکم‌ترین استدلال و نشانه محمد یک کتاب، قرآن بود، لازم است نقشی را که ترکیب زبان و زبان‌شناسی در زندگی اعراب پیش از اسلام ایفا کرد. بدانیم همچنین لازم است ماهیت خود زبان عربی را در دوره پیش از اسلام دریابیم.

فهم این، به اثبات اینکه چرا وحی قرآن توسط محمد توجه معاصرانش را جلب کرد، کمک می‌کند. کسی که نه تنها ماهرانه از زبان بهره می‌جست (می‌برد)، بلکه آن مهارت‌ها را در هنر ترکیب زبان‌شناسی در درجه اعلا حفظ کرد.

۳۵۴. گزینه ۴) متن بیشتر چه چیزی را مطرح می کند؟
۱) بزرگ‌ترین دستیابی (موفقیت) زبان‌شناسی عربی ۲) معجزات موسی، عیسی و محمد
۳) زندگی اعراب پیش از اسلام ۴) قرآن قوی‌ترین نشانه و استدلال محمد

۳۵۵. گزینه ۳) واژه Argument (نشانه و استدلال) در خط سوم، به کدام معنی نزدیک‌تر است؟
۱) عدم موافقت و اختلاف ۲) دعوا و نزاع
۳) اقامه دلیل ۴) موضوع اصلی

۳۵۶. گزینه ۲) بر طبق متن، معجزه محمد .... با معجزه موسی و عیسی است.
۱) قابل لمس، ملموس ۲) غیر قابل مقایسه
۳) بیشتر یا کمتر شبیه به ۴) مثل آنها انتزاعی نیست

۳۵۷. گزینه ۲) چرا قرآن قوی‌ترین معجزه محمد بود؟
۱) به این دلیل که ترکیب زبان و زبان‌شناسی نقشی در آن زمان ایفا نمی‌کرد.
۲) به این دلیل که ترکیب زبان و زبان‌شناسی نقش مهمی در زندگی اعراب داشت.
۳) برای اینکه محمد به عنوان آخرین فرستاده خدا با موسی و عیسی مقایسه می‌شد.
۴) برای اینکه محمد آخرین فرستاده خدا نبود که با موسی و عیسی مقایسه می‌شد.

متن ۳

پیش از ظهور اسلام، زبان عربی عمدتا زبان محاوره بود و دارای ادبیات شفاهی و شعری استادانه و دقیق و با وسعت نثری کمتر بود.

نوشتار هنوز پیشرفت زیادی نکرده بود و حفظ کردن و به خاطر سپردن رایج‌ترین وسیله برای حفظ ادبیات بود.

نظم و نثر، هر دو با طیف محدودی از موضوعات، شاملِ: ستایش و مدح، مدیحه، هجو و عشق و در نثر با خرافات، افسانه‌ها، تمثیل و داستان‌های اخلاقی و حکمت‌آموز، سروکار داشتند.

اعراب پیش از اسلام تفاخر بسیاری به زبانشان، مهارت در سخنرانی و دقت بیان داشتند که بعدها از مهم‌ترین الزامات امتیاز اجتماعی شد.

۳۵۸. گزینه ۱) کدام‌یک از گزینه‌های زیر درباره زبان عربی پیش از ظهور اسلام صحیح نمی‌باشد؟
۱) این زبان هنوز به طور کامل پیشرفت نکرده بود.
۲) اساسا دارای ادبیات شفاهی بود.
۳) ادبیاتش اساسا بر نظم (شعر) متمرکز بود.
۴) ادبیاتش عمدتا از طریق حفظ کردن حراست و نگهداری می‌شد.

۳۵۹. گزینه ۳) واژه (culogy) در خط ۶ یعنی:
۱) انتقاد کردن ۲) افترا، بدگویی، هجو ۳) ستایش و تمجید ۴) سعایت

۳۶۰. گزینه ۳) بر طبق متن مهارت در سخن‌رانی و دقت بیان .... بود.
۱) یکی از مهم‌ترین وسایل بهره‌برداری و استثمار دیگران
۲) مهم‌ترین ابزار برای سوءاستفاده از دیگران
۳) یکی از نیازهای اساسی برای پرستیژ اجتماعی
۴) یکی از شرایط لازم برای ازدواج

■■ عيِّن الصحيح فی الإعراب و التحليل الصرفی (۳۶۵-۳۶۱):

۳۶۱. **«فأمّا من اُوتی کتابه بیمینه فسوف يُحاسب حساباً يسيراً»:**

۱) حساباً: اسم – مفرد مذکّر – جامد و مصدر (من باب مفاعلة) – نكرة مخصّصة – معرب – صحيح‌الآخر – منصرف / مفعول مطلق للبيان و منصوب

۲) من: اسم غيرمتصرف – من أدوات الشرط غيرالجازمة – نكرة – مبنی على السكون / مبتدأ و مرفوع محلاً و الجملة اسمية، و المسوّغ للابتداء بالنكرة عمومها

۳) اُوتی: ماضٍ – مزيد ثلاثی من باب إفعال – معتل و لفيف مفروق – متعدٍّ – مبنی للمجهول / فعل و نائب‌فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هو» و الجملة فعلية

۴) يحاسب: للغائب – مزيد ثلاثی بزيادة حرف من باب مفاعلة – صحيح و سالم – متعدٍّ – مبنی للمجهول – معربٌ / فعل جواب شرط و مجزوم، و نائب‌فاعله الضمير المستتر

۳۶۲. **«الحذر الحذر من طاعة ساداتكم و كبرائكم الّذين تكبّروا عن حسبهم!»:**

۱) الحذر: اسم – مفرد مذکّر – جامد و مصدر – معرّف بأل / محذّر منه و منصوب على أنّه مفعول‌به لفعل محذوف تقديره «اُحذّرک» و الجملة فعلية

۲) طاعة: مفرد مؤنّث – مشتق و اسم مصدر – معرّف بالإضافة – منصرف / مجرور بحرف الجر؛ من طاعة: جار و مجرور و متعلّقهما محذوف

۳) الّذين: موصول خاص – معرفة – مبنی على الفتح / نعت مفرد حقيقی و مجرور محلّاً بالتبعيّة للمنعوت «كبراء» و هو مؤوّل بالمشتق، تأويله «المتكبّرين»

۴) سادات: جمع سالم للمؤنّث (مفرده: سيّد، مذكّر) – مشتق و صفة مشبّهة (مصدره: سيادة) / مضاف‌إليه و مجرور فی اللفظ و فی المعنى مفعول‌به لشبه‌فعل «طاعة»

۳۶۳. «رأيته نادماً على ما صدر منه نحوى من كلمة سوء و لات حين مندم!»:

۱) سوء: مفرد مذكّر – جامد – نِكرة – معرب – ممدود – منصرف / نعت مفرد حقيقى و مجرور بالتبعيّة للمنعوت «كلمة»

۲) مندم: مفرد مذكّر – مشتق و اسم زمان (مصدره: ندامة) – نكرة – معرب – ممنوع من الصرف / مضاف‌إليه و مجرور

۳) حين: اسم – جامد و غيرمصدر – معرّف بالإضافة – معرب – صحيح الآخر – منصرف / اسم «لات» و مرفوع و خبره محذوف تقديره «الحين» و الجملة اسمية

۴) صدر: ماضٍ – للغائب – مجرد ثلاثى – صحيح و سالم – لازم – مبنى للمعلوم – مبنى على الفتح / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هو» و الجملة فعلية و صلة و عائدها الضمير المستتر

۳۶۴. «إذا ما أتت من صاحب لک زلّة فكن أنت محتالاً لزلّته عذرا!»:

۱) محتالاً: مفرد مذكّر – مشتق و اسم فاعل (مصدره: احتيال، و له الإعلال بالقلب) – صحيح‌الآخر – منصرف / خبر «كان» المفرد و منصوب

۲) عذراً: مفرد مذكّر – جامد و غيرمصدر – نكرة – معرب – صحيح‌الآخر – منصرف / تمييز نسبة و منصوب و مميّزه الملحوظى شبه فعل «محتال»

۳) ک: اسم غيرمتصرّف – ضمير متّصل للنصب أو للجرّ – للمخاطب / مجرور محلّاً بحرف الجر؛ لک: جار و مجرور و متعلّقهما فعل «أتت» و شبه‌الجملة نعت و مجرور بالتبعية

۴) إذا: اسم غيرمتصرّف – من أدوات الشرط غيرالجازمة و من الأسماء اللازمة للإضافة / ظرف غيرمتصرّف أو مفعول‌فيه للزمان و منصوب محلّاً و متعلّقه فعل «أتت» و «ما» حرف زائد

۳۶۵. «ما لِى أراكم كلّكم قياما الكهل و الشبّان و الغلاما!»:

۱) كلّ: اسم غيرمتصرّف – من الأسماء اللازمة للإضافة – معرّف بالإضافة – معرب / مؤكّد معنوىّ للشمول و منصوب بالتبعية للمؤكّد «كم»

۲) ما: اسم غيرمتصرّف – من أدوات الاستفهام للتصديق و له صدر الكلام – نكرة – مبنى على السكون / خبر مفرد مقدّم و مرفوع محلّاً و الجملة اسمية

۳) أرى: مزيد ثلاثى من باب إفعال – معتل و ناقص (له الإعلال بالإسكان بحذف الحركة و القلب) و كذلک مهموزالعين / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «أنا»

۴) الكهل: مفرد مذكّر – مشتق و صفة مشبّهة (مصدره: كهولة) – معرّف بأل – معرب – صحيح الآخر – منصرف / بدل بعض من كلّ و منصوب بالتبعية للمبدل منه «قياماً»

■■ عَیِّن الصحیح فی الجواب عن الأسئلة التالیة (۳۸۰- ۳۶۶)

۳۶۶. عَیِّن الصحیح فی أبواب الأفعال التالیة: یَهدِّی - اِدّارکوا - یَطَّوَّف - یَذَّکر:

۱) افتعال - تفاعل - افتعال - تفعیل
۲) افتعال - تفاعل - تفعّل - افتعال
۳) تفاعل - تفعّل - افتعال - تفعّل
۴) تفعیل - تفاعل - تفعّل - افتعال

۳۶۷. عَیِّن الممنوع من الصرف کلّه:

۱) رمضان - طوس - أشیاء - مُسمًّی
۲) طوس - رمضان - أشیاء - فُضلی
۳) طوس - شعیب - أسماء - فُضلی
۴) هود - طوس - رمضان - أسماء

۳۶۸. عَیِّن الصحیح فی إلحاق نون التؤکید بالأفعال التالیة: اِرضَی - اِفتحِی - اِحملنَ - اُدعُ:

۱) اِرضَینَّ - اِفتَحِنَّ - اِحملنانَّ - اُدعُنَّ
۲) اِرضینَّ - اِفتَحِنَّ - اِحملنانِّ - اُدعُنَّ
۳) اِرضَیَنَّ - اِفتحِنِّ - اِحملنانِّ - اُدعُوَنَّ
۴) اِرضَینِّ - اِفتَحِنَّ - اِحملنانِّ - اُدعُونَّ

۳۶۹. عَیِّن العائد محذوفاً:

۱) أنت الّذِی دعوت!
۲) نحن الّذین رفضنا!
۳) هو الّذِی لم‌یقبل!
۴) هذا هو الّذِی أطلب!

۳۷۰. عَیِّن الخطأ فی دخول «ال» علی المضاف:

۱) هو الکاتبُ الدّرسِ!
۲) هؤلاء المکرمو ضیوفِهِم!
۳) هو المُلاقی صدیقهِ!
۴) هی الکاتبةُ درسِ النحو!

۳۷۱. عَیِّن الصحیح:

۱) لئن اجتهدت لتنجحنَّ!
۲) إن درست فَلعمُرک تنجح!
۳) لئن درست تَنجَح!
۴) أنت لعمُرک إن درست لَتنجحنَّ!

۳۷۲. عَیِّن ما لایمکن أن یکون مبنیّاً للمجهول:

۱) انقضی الوقت، فیا حسرتا علیه!
۲) انقلب یوم الروع، فطوبی لکم!
۳) ممّا لا شکّ فیه أنّه قد وثق به!
۴) هذا الحائر اهتدی اهتداء الوالهین!

۳۷۳. عَیِّن الخطأ:

۱) لاتتکلّموا و تسمعوا!: السمع ممنوع!
۲) لاتتکلّم فتؤذِی!: الکلام سبب الأذیّة!
۳) لاتتکلّموا أو تُخبروا!: شرط الکلام الإخبار!
۴) لا تتکلّم و تسوق!: القصد عدم السیاقة أیضاً!

۳۷۴. **عَيِّن الخطأ:**

۱) دعوتک ثلاثاً! (لتقييد الفعل، «مفعول فيه»)

۲) صککتُ وجهي الفرح! (لتقييد الفعل، «مفعول‌له»)

۳) تمّت السفرة أُسبوعاً! (لتقييد «السفرة»، «حال»)

۴) هو يقرأ حسناً! (لتقييد «القارئ»، «مفعول مطلق»)

۳۷۵. **عَيِّن ما يجوز فيه تقديم المعمول على عامله:**

۱) ما رؤيتک التشاؤميّة إلى العالم أيّدتها!

۲) هو محمود عمله!

۳) هو داعٍ هؤلاء المشاركين المدعوّين!

۴) أنت حسنة فعلکِ!

۳۷۶. **عَيِّن اسماً قد قُدِّم وجوباً:**

۱) أمّا الرّشاد فاخترت!

۲) أمجتهد أخوک في الدّرس؟

۳) ربّت طفلها الأُمّ!

۴) وراء النّجاح جهد المجاهد!

۳۷۷. **عَيِّن ما يدلّ على زمان الحال فقط:**

۱) الله يعلم و أنتم لاتعلمون

۲) مالي لأرى الهدهد

۳) ولايكلّمهم الله يوم القيامة

۴) ولايريد بکم العسر

۳۷۸. **عَيِّن ما حذف فيه أحد أركان الجمله وجوباً:**

۱) فتحت الباب فإذا الأُستاذ!

۲) غفرانک ربّنا و إليک المصير!

۳) بحياتک لا أخون عهدي!

۴) من عمل صالحاً فلنفسه!

۳۷۹. **عَيِّن الخطأ (في مفهوم العبارة):**

۱) هو عظيم قوماً = قومه من العظماء!

۲) هو داعٍ قوماً = إنّه دعا القوم!

۳) هو كريم أباً = هو كريم في حال أُبوّته!

۴) هي رحيم أُمّاً = أُمّها عطوف حنون!

۳۸۰. **عَيِّن الخطأ:**

۱) يا طلّابُ أجمعين؛ ألاتستمعون إليّ؟

۲) يا مبشّرَ الحريّة محمّداً، نحبک!

۳) يا أُستاذُ زيداً!؛ متى تلقى محاضرتک؟

۴) يا زيدُ الأُستاذَ، نفتخر بک!

۳۶۱. گزینه ۱) در گزینه ۲: «مَن» از ادوات شرط جازم است. در گزینه ۳: فعل «أوتی» معتل، ناقص و مهموز است. در گزینه ۴: فعل «يُحاسب» مجزوم نیست، چون بعد از فاء جزاء آمده است. در اصل «فهو سوف يحاسبُ» بوده است، بنابراین «سوف يحاسب» خبر از مبتدای محذوف و مرفوع است.

۳۶۲. گزینه ۳) این عبارت با آنکه معنای تحذیر دارد از باب اغراء است؛ چرا که مخاطب را به «الحذر» برحذر بودن از اطاعت بزرگان متکبر تشویق می‌کند، بنابراین فعل «الزم» را در تقدیر دارد. در گزینه ۲: جار و مجرور متعلق به مصدر «الحذر» می‌باشد. در گزینه ۴: «سادات» جمع مکسر برای سیّد است. سادة و سادات هر دو از جمع‌های مکسر برای سیّد هستند.

این عبارت از سخنان گهربار امیرالمؤمنین (ع) در خطبه قاصعه می‌باشد و ترجمه آن چنین است: «برحذر باشید از اطاعت سروران و بزرگانتان که نسبت به اصل و نسبشان تکبر می‌ورزند.»

۳۶۳. گزینه ۴) در گزینه ۱: «سوء» اسم صحیح‌الآخر است و نیز مضاف‌الیه می‌باشد نه نعت. در گزینه ۲: «مندم» مصدر میمی است و منصرف. در گزینه ۳: «حین» نکره می‌باشد و نقش آن خبر «لات» می‌باشد نه اسم آن. لازم به یادآوری است که «لات» از حروف شبه لیس بوده و اسم و خبر آن همواره اسم زمان می‌باشد و اسم آن واجب‌الحذف است، بنابراین «حین» مذکور نمی‌تواند اسم «لات» باشد.

۳۶۴. گزینه ۱) در گزینه ۲: «عذراً» جامد مصدری بوده و نقش آن مفعول‌به برای محتال است. در گزینه ۳: شبه‌جمله متعلق به محذوف است؛ چرا که نعت واقع شده است. از موارد دیگری که شبه‌جمله متعلق به محذوف است زمانی است که حال، خبر یا صله واقع شود. در گزینه ۴: «إذا» متعلق به جواب شرط می‌باشد نه به فعل شرط.

ترجمه بیت چنین است: «زمانی که لغزشی از دوستت متوجه تو شد پس تو برای لغزشش عذری بیاب.»

۳۶۵. گزینه ۱) در گزینه ۲: «ما» از ادوات استفهامی است که برای تصور به کار می‌رود نه تصدیق. ادوات استفهام برحسب طلب بر سه دسته‌اند: ۱- آنچه با آن فقط طلب تصدیق می‌شود، مانند «هل» که پاسخ آن با «نعم» یا «لا» است. ۲- آنچه با آن هم طلب تصور می‌شود و هم تصدیق، مانند همزه استفهام در عبارت: أزيدٌ قائم أم عمروٌ؟ (طلب تصور) و عبارت: أزيدٌ قائم؟ (طلب تصدیق) ۳- آنچه با آن فقط طلب تصور می‌شود. بقیه ادوات استفهام در این مجموعه هستند، مانند: «ما».

در گزینه ۳: «أری» فعل ثلاثی مجرد للمتکلم وحده و مضارع می‌باشد.

در گزینه ۴: «الکهل» بدل تفصیل بوده و از نوع اشتمال است.

۳۶۶. گزینه ۲) اگر عین‌الفعل باب افتعال و یا فاءالفعل باب تفعّل و تفاعل یکی از دوازده حرف زیر باشد، «تاء» باب را از جنس آن حرف می‌کنیم. آن دوازده حرف عبارتند از: «ت، ث، ج، د، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ». اصل افعال چنین بوده: یهتدی ← یهددی ← یهدّی/ تدارکوا ← تدارکوا ← ددارکوا ← دارکوا ← أدّارکوا (همزه برای رفع ابتدا به ساکن آمده است)/ یتطوّف ← یططوّف ← یطّوّف/ یذتکر ← یذذکر ← یذّکر (در این موارد تبدیل «ذ» به «د» نیز جایز است) ← یدّکر (حرف ساده، باب تفعل افتعال و تفاعل).

۳۶۷. گزینه ۲) در گزینه ۱، «مسمّی»، در گزینه ۳، «شعیب» و در گزینه ۴، «هود» منصرف هستند.
لازم به یادآوری است که اسامی پیامبران همگی غیرمنصرف‌اند به جز هفت نفر: هود، لوط، نوح، شیث، صالح، شعیب و حضرت محمد (ص).

۳۶۸. گزینه ۴) در دو فعل اول، چون صیغه للمخاطبة است لام‌الفعل را مکسور می‌کنیم. در فعل «احملن» که للمخاطبات است الف و سپس نون تأکید را می‌آوریم. در فعل «أدعُ» نیز هنگام اتصال نون تأکید حرف عله بازگردانده می‌شود و مفتوح می‌گردد، بنابراین گزینه ۴ صحیح است.
نکته: در امر ناقص، در صیغه‌های ۱، ۴، ۷، ۱۳ و ۱۴ که حرف عله محذوف می‌باشد، هنگام اتصال نون تأکید حرف عله بازگردانده شده و مفتوح می‌شود. (صرف ساده، مبحث مضارع مؤکّد)

۳۶۹. گزینه ۴) اصل آن چنین بوده است: «هذا هو الّذی اطلبه»؛ یعنی ضمیر عائد مفعول «اطلب» بوده که در اینجا حذف شده است. در گزینه ۲، ضمیر «نا» در «رفضنا» و در گزینه ۳، ضمیر مستتر «هو» در «یقبل» عائد می‌باشد. اما دقت داشته باشید که فعل «دعوت» در گزینه ۱ را می توان به صیغه للمخاطب یا للمتکلم وحده در نظر گرفت که در حالت اول ضمیر عائد «تَ» و در حالت دوم محذوف است. اما با توجه به اینکه گزینه ۴ یک وجه بیشتر ندارد و عائد آن محذوف است ما باید فعل «دعوت» را للمخاطب فرض کرده تا دو پاسخ، صحیح نباشد.

۳۷۰. گزینه ۳) در دو موضع دخول «الـ» بر مضاف جایز است: ۱- اگر اضافه لفظی بوده و مضاف مثنی یا جمع باشد، مانند گزینه ۲؛ ۲- اگر اضافه لفظی بوده و مضاف‌الیه مقرون به «الـ» باشد یا اینکه مضاف‌الیه، خود مضاف به اسم مقرون به «الـ» باشد، مانند گزینه ۱ و ۴.
در گزینه ۳، هیچ‌یک از این موارد وجود نداشته، بنابراین دخول «الـ» بر آن جایز نیست.

۳۷۱. گزینه ۱) برای پاسخ به سوال مذکور که مربوط به اجتماع شرط و قسم هست به سه حالت زیر توجه فرمایید:

۱ـ مبتدا یا اسم نواسخ + قسم و شرط + جواب ← در این حالت جواب را به شرط می‌دهیم حتی اگر مؤخر از قسم بیاید.

۲ـ شرط + فـ + قسم + جواب ← جواب را به قسم داده و از «فاء» تا آخر جمله جواب شرط است.

۳ـ در غیر دو حالت فوق جواب را به لفظی می‌دهیم که مقدم شده است.
گزینه ۲ مربوط به حالت دوم است، بنابراین باید جواب را به قسم بدهیم. گزینه ۳ مربوط به حالت سوم است، بنابراین جواب را به قسم داده و آن را مجزوم نمی‌آوریم. گزینه ۴ نیز مربوط به حالت اول است که باید جواب را به شرط داده، بنابراین آوردن لام و نون تأکید بر آن جایز نیست. اما گزینه ۱ برای حالت سوم ذکر شده، قسم مقدم شده و جواب را به آن داده، با لام و نون تأکید آورده‌اند که صحیح می‌باشد.

۲۷۲. گزینه ۱) این سوال مربوط به مواردی است که در جمله مفعول‌به بی‌واسطه‌ای وجود ندارد که نائب‌فاعل قرار بگیرد که در این حالت وصف یا ظرف مختص متصرف می‌تواند نائب‌فاعل قرار بگیرد. در گزینه ۲، ظرف «یوم» و در گزینه ۴، مصدر «اهتداء» با مضاف‌الیه مختص شده‌اند و می‌توانند نائب‌فاعل قرار بگیرند. اما «الوقت» در گزینه ۱ چون مختص نشده است نمی‌تواند نائب‌فاعل باشد. بنابراین فعل «انقضی» را معلوم در نظر می‌گیریم و پاسخ صحیح همان است. اما در جمله ۳، مجرور به حرف جر یعنی «هاء» در «به» نائب‌فاعل می‌باشد.

۲۷۳. گزینه ۴) ترجمه این عبارت چنین است: صحبت نکن با اینکه (زمانی‌که) رانندگی می‌کنی. بنابراین قصدش عدم رانندگی نبوده است. اما در گزینه ۱، «واو» را عاطفه گرفته و فعل «تسمعوا» را نهی محسوب کرده، بنابراین «السمع ممنوع» صحیح است. در گزینه ۲، با توجه به وجود فاء سبب، فعل اول سبب برای فعل دوم است بنابراین مفهوم آن درست است و در گزینه ۳، با توجه به ترجمه آن، «صحبت نکنید مگر اینکه خبر بدهید» مشخص می‌گردد که شرط کلام، خبر دادن بوده پس این گزینه نیز مفهوم را درست بیان کرده است.

۲۷۴. گزینه ۴) همان‌طور که واضح است، مفعول مطلق برای تقیید عامل خود ذکر می‌شود. در گزینه ۴، «حسناً» فعل «یقرأ» را مقید کرده است نه «القارئ» را، اما در گزینه ۱ می‌توان «ثلاثاً» را مفعول مطلق عددی نیز در نظر گرفت به معنای اینکه «۳ بار تو را دعوت کردم»، اما مفعول‌فیه گرفتن آن نیز به این معنا که «در ۳ زمان تو را دعوت کردم» بلامانع است.

۲۷۵. گزینه ۳) تقدیم معمول مصدر و صفت مشبهه بر آنها (مصدر و صفت مشبهه) جایز نیست، بنابراین در گزینه ۱، ۲، ۴ : تقدیم معمول بر عامل جایز نیست. اما تقدیم معمول اسم فاعل بر آن بلامانع است. پس گزینه ۳ صحیح می‌باشد.

(مبادی‌العربیه، ج۴، قسم‌النحو، مبحث اسم الفاعل و الصفة المشبهة و المصدر)

۲۷۶. گزینه ۱) یکی از موارد وجوبی تقدیم مفعول‌به بر فعل زمانی است که فعلش بعد از فاء جزا در جواب «أمّا» آمده باشد و معمول دیگری نیز بر فاء مقدم نشده باشد، مانند: أمّا الیتیمَ فلاتقهر. در گزینه ۱ نیز «الرّشاد» مفعول «اخترت» بوده که وجوبا بر آن مقدم شده است.

۳۷۷. گزینه ۲) پاسخ به این سوال تا حد زیادی به سیاق جملات بستگی دارد بدین‌گونه که گزینه‌های ۱ و ۴ در مورد خداوند صحبت کرده و افعال «یعلم و یرید» برای خداوند مختص به زمان خاصی نمی‌باشد. در گزینه ۳ نیز چون در مورد قیامت صحبت می‌کند مربوط به مستقبل است. تنها گزینه ۲ که مربوط به حضرت سلیمان و هدهد می‌باشد حکایت از «حال» دارد.

۳۷۸. گزینه ۳) چرا که جواب قسم «لأخون عَهدِی» سد مسدّ مبتدا بوده و حذف مبتدا در آن واجب است.

در گزینه ۱: حذف خبرِ «الاستاذ» جایز می‌باشد؛ چرا که بعد از «إذا فجائیه» آمده است.

در گزینه ۲: «نسألک» یا «نطلب» عامل محذوف برای «غفرانک» می‌باشد که به دلایل بلاغی حذف شده است.

و در گزینه ۴: «لنفسه» خبر از مبتدای محذوف است که به قرینه حذف شده است و جوازی می‌باشد. (همان منبع، مبحث «فی حذف کل من المبتدأ و الخبر»)

۳۷۹. گزینه ۲) با توجه به اینکه در این گزینه اسم فاعل «داعٍ» در مابعد خود عمل کرده است و اسم فاعل مجرد از «ال» تنها در صورتی عمل می‌کند که بر زمان ماضی دلالت نکند، آوردن فعل ماضی «دعا» در این گزینه غلط بوده و باید به «یدعو» تبدیل شود. اما در گزینه ۳، می‌توان «أباً» را حال جامد گرفته، بنابراین مفهوم آن صحیح است.

۳۸۰. گزینه ۳) محور سوال، تابع منادی می‌باشد. به توضیح مطلب دقت بفرمایید. تابع منادای مفرد اگر نعت مضاف مجرد از «ال» باشد وجوبا منصوب است، و اگر نعت غیرمضاف و یا نعت مضاف مقرون به «ال» و یا تأکید، یا عطف بیان و یا معطوف مقرون به «ال» باشد، در آن رفع و نصب جایز است و اگر بدل یا معطوف مجرد از «ال» باشد، حکم منادای مستقل را دارد. بنابراین با توجه به بدل بودن «زید» در گزینه ۳ باید حکم منادای مستقل بگیرد و مبنی بر ضمه شود. در نتیجه نصب آن جایز نیست و پاسخ سوال همین گزینه است.

■■ عَیِّن المناسب للجواب عن الأسئلة التالیة (۴۰۰-۳۸۱):

۳۸۱. عَیِّن الصحیح:

۱) بحیاتک لا أخون عهدی! (حذف العامل للتنبیه)

۲) أمّا الهدایة فاخترت لحیاتی! (التقدیم لبیان الإختصاص)

۳) غفرانک ربّنا و إلیک المصیر! (حذف العامل لتعظیم الطلب)

۴) و کان وراءهم ملک یأخذ کلّ سفینة! (التقدیم علی أساس الأصل)

۳۸۲. «لاینزل المجد إلّا فی منازلنا!» عَیِّن الخطأ:

علی أساس رؤیة الشاعر ....

۱) لایمکن أن تجدوا المجد عند الآخرین.

۲) لانجد شیئاً فی ما بیننا إلّا المجد و العظمة.

۳) ممّا لاشکّ فیه أنّ الآخرین لیسوا متّصفین بالسّیادة.

۴) من تصوّرات المخاطب أنّ الشاعر لم یکن صاحب المجد.

۳۸۳. إذا کان المقصود بیانَ حالِ من کان حسنه یتجدّد؛ من الأفضل أن نقول: ....

۱) هو حسنٌ أدبه!	۲) هو حسنٌ أدباً!
۳) هو حسنُ الأدب!	۴) هو حسنه الأدب!

۳۸۴. عَیِّن الصحیح (فی مجیِء الواو العاطفة):

۱) اُقضوا حوائجکم و إنّما الأعمار سفر من الأسفار!

۲) إنّما هذه الحیاة متاع سوف یفنی و الغبیّ من یصطفیها!

۳) إنّ المحبّة بین القلوب مثل الزجاجة و کسرها لایجبر ابداً!

۴) ذهب العمر فتولّت الآمال و علی هذا الصبا المنقضی السلامُ!

۳۸۵. عَیِّن الخطأ:

۱) والله خلقکم من تراب (تقدیم المسندإلیه للتأکید)

۲) إن ذلک علی الله یسیرٌ (تنوین المسند لعدم قصد العهدیّة)

۳) و کلَّ انسان ألزمناه طائره فی عنقه) (تقدیم «کلّ» للتخصیص)

۴) من یهد الله فما له من مضلّ (نُکران «مضلّ» فی السیاق یدلّ علی العمومیّة)

۳۸۶. **عَیِّن ما کان سبب حذف المسندإلیه فیه یخالف الأُخری:**

۱) أشرٌ أُرِیدَ بمن فی الأرض أم أراد بهم ربّهم رشدا
۲) ولو رُدّوا لعادوا لما نُهوا عنه و إنّهم لکاذبون
۳) و أُوذوا حتّی أتاهم نصرنا
۴) ولقد کُذّبت رسل من قبلک

۳۸۷. **عَیِّن الخطأ:**

۱) هذا بصائر للناس (مجیء «هذا» للإشارة إلی ما هو قریب)
۲) والّذین آمنوا مشفقون منها (لا تغییر و لا تجدد فی خوف المؤمنین)
۳) فاعلم أنّه لا إله إلّا الله (مجِیء ضمیر «ه» للإشارة إلی أهمیّة الخبر)
۴) ذلک هو الفضل الکبیر (مجِیء المسند محلًّی بأل للإشارة إلی فضل معهود)

۳۸۸. **«و أنت الِذی أخلفتنی ما وعدتِنی وأشمتَ بِی ما کان فیک یلوم!» عَیِّن الخطأ:**

۱) الموصول العامّ یدلّ علی الإبهام.
۲) مجیء الواو لبیان أنّ الإشمات کان سبباً عن الإخلاف.
۳) حذف المفعول فی «یلوم» للاختصار و لکون ذکره عبثاً
۴) مجیء الموصول الخاصّ ربّما للاجتناب عن أُسلوب التخصیص أو التأکید.

۳۸۹. **عَیِّن الخطأ:**

۱) سیرٌ طویلٌ! (لبیان حالة ثابتة)
۲) سیراً طویلاً! (لبیان حالة موقوتة)
۳) هو سیرٌ! (لبیان حالة زائدة)
۴) هو سائرٌ! (لبیان حالة مستمرة)

۳۹۰. **«خُلُق فلان أرقّ مِن أنفاس الصبا إذا غازلت أزهار الربا!» عَیِّن الصحیح: نوع الاستعارة ....**

۱) تصریحیة أصلیة مجردة
۲) مکنیة أصلیة مجردة
۳) تصریحیة أصلیة مطلقة
۴) مکنیة أصلیة مرشحة

۳۹۱. **عَیِّن الأبلغ فی الاستعارة:**

۱) بین فکّیه حُسامٌ!
۲) بین فکّیه حسامٌ لایتعب!
۳) بین فکّیه حسامٌ لایُفَل!
۴) بین فکّیه حُسامٌ ینطق بالهوی!

۳۹۲. **عَیِّن ما لیس فیه مجاز مرسل:**

۱) إنّه کان وعده مأتیّاً
۲) و أرسلنا علیهم السماء مدراراً

۳) و لا یلدوا اِلّا فاجراً کفّاراً
۴) إذا وقعت الواقعة لیست لوقعتها کاذبة

۳۹۳. «أقطفُ الغیثَ فتحیا اُمنیاتی و السماء تُمطر الرّزق یعمّ الشعب کلّه!» عَیِّن الخطأ: نوع المجاز المرسل ....
۱) السببیة ۲) الحالیة ۳) المسببیة ۴) المحلیة

۳۹۴. عَیِّن الخطأ فی نوع الکنایة:
۱) إنّما یخشی العلماءُ من عباده! (التعریض)
۲) اولئک قوم یوقدون نارهم فی الواری! (الإیماء)
۳) کان بلیلَ الریق قلیل الحرکات! (کنایة عن الصفة)
۴) سَلیل النار دقّ و رقّ حتّی کأنّ أباه أورثه السُّلالا! (کنایة عن الموصوف)

۳۹۵. عَیِّن الخطأ فی فائدة التشبیه:
۱) و ما أنا منهم بالعیش فیه ولکن معدنُ الذّهب الرُّغامُ! (بیان إمکان حال المشبّه)
۲) ثمّ قَست قلوبُکم من بعد ذلک فهِیَ کالحجارة أو أشدّ قسوةً (بیان مقدار حال المشبّه)
۳) اُنظر إلی الفَحم فیه الجمرُ مُتّقدٌ کأنّه بَحر مسکٍ موجُه الذّهبُ! (بیان حال المشبّه)
۴) العلم فی الصّغر کالنّقش فی الحجر! (تقریر حال المشبّه)

۳۹۶. عَیِّن الصحیح فی نوع التوریة:
۱) السّماء بنیناها بأیدٍ (مجرّدة)
۲) هو الّذِی یتوفّاکم باللیّل و یعلم ما جرحتم بالنّهار (مرشّحة)
۳) لایدینون دین الحقّ حتّی یعطوا الجزیة عن ید و هم صاغرون (مرشّحة)
۴) أظهرت فینا من سماتک سنة فأظهرت ذاک الفرض من ذاک الندب! (مبیّنة)

۳۹۷. عَیِّن الخطأ:
۱) یغفر لمن یشاء و یعذّب من یشاء (إیهام التّضاد)
۲) الشمس والقمر بحسبان و النجم و الشجر یسجدان (إیهام التناسب)
۳) إذا لم تستطع شیئاً فدعه وجاوزه إلی ما تستطیعُ! (إدماج)
۴) إذا احتربت یوماً ففاضت دماؤها تذکّرت القربی ففاضَت دموعُها! (مزاوجة)

۳۹۸. «إنّ البکاء هو الشفا (م) ء من الجوی بینَ الجوانح!» نوع الجناس فی البیت ....
۱) المذیّل ۲) المطرّف ۳) المرادف ۴) المضارع

۳۹۹. «إذا المرءُ لم یَدنس من اللؤم عِرضهُ   فکلُّ رداءٍ یَرتدیه جمیلُ!» عَیِّن الصحیح فی عروض البیت و ضربه:

۱) مفاعلن فعولن   ۲) مفاعلن مفاعیلن   ۳) مفاعلن مفاعلن   ۴) فعولن مفاعلن

۴۰۰. «یا حسرةً ما أکادُ أحملها   آخرها مُزعجٌ و أولها!» الرویّ فی البیت ....

۱) الألف!   ۲) اللام!   ۳) الهاء!   ۴) لها!

۲۸۱. گزینه ۳) در این آیه شریفه، عامل «غفرانک» فعلی همچون «نسألک» یا «نرید» بوده است که به دلیل تعظیم خواسته متکلمین حذف شده است.

۲۸۲. گزینه ۲) با توجه به قرار گرفتن حصر بر روی «فی منازلنا» مفهوم جمله چنین است که بزرگواری فقط نزد متکلم و قبیله‌اش یافت می‌شود، بنابراین گزینه‌های ۱ و ۳ که وجود بزرگواری در دیگران را نفی کرده صحیح می‌باشد و اما گزینه ۴ بدین معناست که گوینده سخنش را در پاسخ به مخاطبی آورده که تصور می‌کرده است که شاعر صاحب مجد نیست و این گزینه نیز مفهوم صحیحی را دربر دارد، اما گزینه ۲ به علت وقوع حصر در مجد و عظمت غلط بوده و جواب این تست می‌باشد.

۲۸۳. گزینه ۱) زمانی مفهوم جمله دلالت بر تجدد می‌کند که جمله فعلیه باشد. در گزینه‌های ۲ و ۳، خبر «هو» مفرد می‌باشد. در گزینه ۴ خبر از نوع جمله اسمیه بوده و دلالت بر ثبوت و دوام دارد. اما در گزینه ۱، با توجه به عمل کردن «حسن» در «أدبُه» و فاعل بودن «أدبه»، در حکم جمله فعلیه بوده و دلالت بر تجدد می‌کند.

۲۸۴. گزینه ۲) موضوع این سوال مبحث وصل و فصل است. در گزینه‌های ۱ و ۴ آوردن «واو عاطفه» یا به عبارتی وصل دو جمله صحیح نمی‌باشد؛ چرا که یکی جمله خبری و دیگری انشایی است و عطف آن دو به یکدیگر صحیح نمی‌باشد. در گزینه ۳ نیز، جمله «کسرها لایجبر أبداً» در تفسیر جمله اول و یا در پاسخ به سوال مقدر در جمله اول آمده است، بنابراین کمال اتصال یا شبه‌کمال اتصال بوده و عطف آن صحیح نمی‌باشد.

۲۸۵. گزینه ۳) دلیل تقدیم کل در این عبارت تعمیم دادن خبر می‌باشد نه تخصیص آن. معنای آیه شریفه: «کارنامه هر انسانی را به گردنش آویخته‌ایم.» (سوره اسراء / آیه ۱۳)

۲۸۶. گزینه ۱) سبب حذف مسندالیه در گزینه‌های ۲، ۳ و ۴ که در مجهول بودن فعل ظاهر شده است، رعایت سجع و فاصله آیات قرآنی می‌باشد، اما در گزینه ۱ دلیل حذف مسندالیه مشهور بودن آن است؛ چراکه در واقع «أراد الله» بوده است که به صورت «أُرید» یعنی فعل مجهول آمده است.

۲۸۷. گزینه ۱) در گزینه اول با توجه به اینکه «هذا» اشاره به قرآن داشته و امری معنوی محسوب می‌شود، در معنای اصلی آن یعنی اشاره به نزدیک نمی‌باشد.

۲۸۸. گزینه ۲) ترجمه بیت چنین است: «تو کسی هستی که به آنچه به من وعده داده بودی وفا نکردی و شادکام ساختی کسانی را که به نکوهش تو می‌پرداختند.» در این بیت، عطف به وسیله واو برای

این است که بفهماند دشمن شاد شدن، پدیده وفا نکردن به وعده بوده است. در واقع باید چنین می‌آمد: «الإخلاف سبب الإشمات.» (جواهرالبلاغه، ج۱، ص۲۶۲)

۳۸۹. گزینه ۴) از آنجا که خبر هو «سائر» بوده که هم خبر مفرد است و هم اسم فاعل، بنابراین دلالت بر حدث می‌کند نه حالتی مستمر و پایدار.

۳۹۰. گزینه ۴) در کلمه «صبا» استعاره مکنیه وجود دارد برای اینکه تشبیه به انسان شده است و مشبه‌به محذوف است و آوردن «أنفاس» و «غازلت» که از لوازم مشبه‌به یعنی انسان می‌باشد آن را به استعاره مرشحه تبدیل کرده است. منظور از اصلیه بودن آن نیز این است که این استعاره در اسم است نه فعل و حرف.

۳۹۱. گزینه ۳) بلیغ‌ترین استعاره، مرشحه می‌باشد و استعاره مرشحه آن است که ملازم مشبه‌به در آن ذکر شده باشد، بنابراین با توجه به تشبیه زبان به شمشیر و ذکر «لایُفلّ» (کند نمی‌شود) که از ملازمات حسام (شمشیر) محسوب می‌شود، گزینه ۳ صحیح است.

۳۹۲. گزینه ۱) در گزینه ۱ مجاز عقلی از نوع اسناد وصف مبنی للمفعول إلی الفاعل است. اما در سایر گزینه‌ها اسناد مرسل وجود دارد. در گزینه ۲ علاقه محلیت، در گزینه ۳ علاقه مایکون و در گزینه ۴ تعلق اشتقاقی وجود دارد. (البلاغةالواضحة، ص ۱۲۱)

۳۹۳. گزینه ۲) در این عبارت سه مجاز مرسل وجود دارد. «الغیث» نسبت به گیاه علاقه سببیت، «السماء» نسبت به ابر علاقه محلیت و «الرزق» نسبت به باران علاقه مسببیت دارد. تنها مجازی که در این عبارت موجود نیست علاقه «حالیه» یعنی گزینه ۲ می‌باشد.

۳۹۴. گزینه ۲)

۳۹۵. گزینه ۳) در این عبارت، زغالی که در آن جرقه‌های افروخته وجود دارد به دریایی از مشک که دارای موج‌های زرین است تشبیه شده است و فایده آن استطراف مشبه، یعنی تازه و عجیب شمردن آن است. (جواهرالبلاغة، ج۲، ص۷۱) اغراض تشبیه عبارتند از: ۱- بیان امکان مشبه، ۲- بیان حال مشبه، ۳- بیان مقدار حال مشبه و تثبیت آن در ذهن شنونده، ۴- تقبیح مشبه، ۵- مدح مشبه، ۶- استطراف مشبه.

۳۹۶. گزینه ۳) توریه آن است که لفظ دارای دو معناست، یکی نزدیک و غیرمراد و دیگری معنای دور که مراد و مقصود همان است. توریه به چهار قسم تقسیم می‌شود: ۱- مجرده، ۲- مرشحه، ۳- مبیّنه، ۴- مهیأة.

در «مجرده» لفظی که متناسب با معنای دور یا نزدیک باشد وجود ندارد. در «مرشحه» لفظی متناسب با معنای نزدیک وجود دارد. در «مبیّنه» لازم معنای دور ذکر می‌شود و «مهیأة» آن است که تحقیق توریه به سبب ذکر لفظی پیش از آن یا پس از آن باشد. با توجه به انواع توریه، عبارت گزینه اول «توریه مرشحه»، گزینه ۲ «توریه مجرده» و گزینه ۴ «توریه مهیأة» می‌باشد.

اما در گزینه ۳ که پاسخ صحیح می‌باشد، در کلمه «ید» توریه وجود دارد. معنای نزدیک آن «دست» و معنای دور آن «ذلت و خواری» می‌باشد. با توجه به فعل «یعطوا» که متناسب با معنای نزدیک است، در این آیه شریفه «توریه مرشحه» وجود دارد. (برای کسب اطلاعات بیشتر درباره «توریه» به جلد دوم کتاب «جواهرالبلاغه»، صص ۲۴۰-۲۳۹ مراجعه شود.)

۳۹۷. گزینه ۳) در این گزینه «ارصاد» وجود دارد نه ادماج. «ارصاد» آن است که قبل از قافیه در شعر یا فاصله در نثر چیزی ذکر شود که بر آن فاصله یا قافیه دلالت کند به شرط آنکه «روی» شناخته شده باشد. در بیت مزبور، هر کس «روی» آن را بداند به محض آنکه «وجاوزِه» خوانده شود می‌داند که آخر آن «تستطیع» می‌باشد.

اما «إدماج» به معنای این است که در درون سخنی که برای معنایی بیان شده است معنای دیگری که به آن تصریح نشده است قرار داده شود، مانند: أقلّب فیه أجفانی کأنّی أعُدّ بها علی الدهر الذنوبا

در این بیت که شاعر برای درازی شب سروده است، گلایه از روزگار را نیز گنجانده است.

(جواهرالبلاغه، ج۲، صص ۲۵۸-۲۵۶)

۳۹۸. گزینه ۱) جناس مذیل آن است که اختلاف به افزایش یک حرف یا بیشتر در پایان آن می‌باشد، مانند «الجوی» و «الجوانح» در بیت مزبور از خنساء.

مثال برای گزینه‌های دیگر: گزینه ۲: الطائف و طائف، گزینه ۳: (مردوف اصل آن است) دوام‌الحال من المحال و گزینه ۴: دلیل دامس و طریق طامس می‌باشد.

۳۹۹. گزینه ۱) منظور از «عروض» تفعله آخر از صدر بیت و منظور از «ضرب» تفعله آخر از عجز بیت یعنی مصرع دوم می‌باشد. تقطیع (- مُ عِرضَهِ) در آخر صدر بیت (∪ -∪ ∪ -) یعنی مفاعلن، و تقطیع آخر بیت (∪ - -) یعنی فعولُن می‌باشد.

(العروض العربی البسیط، محمدابراهیم خلیفه شوشتری، ص ۱۵)

۴۰۰. گزینه ۱) حرف «هاء و الف» در ضمیر «ها» در آخر بیت حرف روی محسوب نمی‌گردد مگر اینکه قبل از آن حرف مدی بیاید که در این صورت «ها» را حرف روی می‌گیریم، مانند: سناها و مداها. اما در بیت مذکور چون قبل از «ها» حرف مدی نیست، پس همان حرف لام در «اولها» را حرف روی محسوب می‌کنیم.

■■ عَيِّن المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (۴۲۰-۴۰۱):

۴۰۱. عَيِّن الصحيح عن الفنون الشعرية:

۱) الشعر الحماسی، الشعر المسرحی، الشعر التعليمی

۲) الحماسة، المدح، الوصف، الهجاء

۳) الشعر الغنائی، الشعر الملحمی، الشعر المسرحی

۴) المدح، الغزل، الرثاء، الفخر

۴۰۲. عَيِّن الفنّ الّذِی لايعدّ من الأدب التمثيلی:

۱) الدراما ۲) المسرحية ۳) الملهاة ۴) المأساة

۴۰۳. عَيِّن الخطأ: الحكمة الجاهلية ....

۱) وليدة حياة الإنسان الجاهلی، و هِیَ موجزة القول.

۲) قويّة الصلة بالعالم الروحانی.

۳) ثمرة تجربة و اختبار، ولكنّها سطحية المضمون.

۴) تتّصل بما وراء الطبيعة.

۴۰۴. عَيِّن الصحيح عن الفخر فی الشعر الجاهلی:

۱) لم يفخر الشاعر بالحلم و العفو لأنّه يأبی المذلّة.

۲) كانت حماية الضعيف أول ما تغنّی به الشاعر فی هذا العصر.

۳) كان تغنّی الشاعر بالسيف و الرمح من مظاهر الفخر بالشجاعة.

۴) لم يكن للعصبيّة القبليّة تأثير فی الفخر عند الشاعر فی هذا العصر.

۴۰۵. عَيِّن الصحيح: إنّ الشاعر .... كان من الحنفاء الموحّدين.

۱) لبيدبن ربيعة ۲) سلامةبن جندل ۳) حاتم الطائی ۴) اُميّة بن أبی الصلت

۴۰۶. عَیِّن الخطأ عن معلّقة زهیر بن أبی سلمی:
۱) لم یفتتح الشاعر معلّقته بالوقوف علی الأطلال جریاً علی عادة الأقدمین.
۲) یختم الشاعر معلّقته بمجموعة من الحکم کأنّه یرید أن یسنّ دستوراً للحیاة.
۳) نظمها الشاعر فی مدح المصلحین بعد ما تمّ الصلح بین عبس و ذبیان عقب حرب السباق.
۴) رکّز الشاعر فیها علی معالجة الظاهر أکثر من معالجة الأسباب و الجذور لبعد الجاهلی عن التحلیل و التأمّل.

۴۰۷. عَیِّن الصحیح عن شعر النضال الدینی:
۱) من روّاد شعر النضال الدینی: حسّان بن ثابت و کعب بن مالک و أعشی همدان.
۲) انتهج شعراء النضال الدینی منهج الجاهلیین فی المدح و الوصف و الهجاء.
۳) من شعراء النضال الدینی: أعشی ربیعة، عبدالله بن رواحة، کعب بن مالک.
۴) واکب ظهور الإسلام و کان یناصر الدعوة الإسلامیة مقابل المشرکین.

۴۰۸. عَیِّن الصحیح:
۱) لقّب جریرٌ بشاعر بنی‌اُمیة و قیل إنّه بحر یغرف من بحر.
۲) کان الأخطل مع الفرزدق یربوعیاً و کان دون جریر فی زعامة تمیم.
۳) کان الأخطل شاعراً أقرب إلی البداوة منه إلی الحضارة، و صدق من قال: إنّه ینحت من صخر.
۴) قیل إنّ الفرزدق من أبرع الوصّافین فی العهد الاُموی وهو شاعر النضال السیاسی علی جانب النضال الأدبی.

۴۰۹. عَیِّن الصحیح عن قصیدة البردة:
۱) إنّها تمثّل الشعر الإسلامیّ، و تصف المهاجرین بلسان البذاءة.
۲) فیها وصف للنّاقة علی اُسلوب شعراء مثل طرفة و النابغة.
۳) لم ینتبه الشاعر فیها للناحیة الحضاریّة فی الدین الجدید.
۴) نهج کعب بن زهیر فیها منهج أبیه زهیر حکیم الشعراء.

۴۱۰. «إنّ .... درس فی أحد کتاتیب البصرة و قصد بغداد لا للتزوّد من العلم. کان میّالاً إلی تحکیم العقل، فاعتنق مذهب المعتزلة. ینظر إلی الحیاة نظرة واقع فیعالجها بالجدّ طوراً و بالهزل اُخری. من آثاره فی السیاسة کتاب «الاستبداد و المشاورة فی الحرب» و من آثاره فی الاقتصاد کتاب «رسالة فی الخراج». عَیِّن الصحیح للفراغ:
۱) المبرّد ۲) الجاحظ ۳) الثعالبی ۴) أباالفرج الأصبهانی

۴۱۱. «إنّ .... لقّب بأبی المحدثین وکان آخر المتقدّمین بجزالة لفظه و أسلوبه، و أوّل المولّدین لاحتواء شعره بالمعانی الجدیدة و العادات الحضریّة و معالجته الخمریّة و الزهریّة، و فی شعره عالم من المعارف و الحکمة!». عَیِّن الصحیح للفراغ:

۱) أبا نواس ۲) أباالعتاهیّة ۳) ابن المعتزّ ۴) بشّار بن برد

۴۱۲. عَیِّن الخطأ عن ابن‌المقفّع و أدبه:

۱) إنّ تشیّعه منع من انتشار آرائه عند المتنبّی و المعرّی و إخوان الصفا!

۲) کان علویّ السیاسة سعی إلی إنشاء أمّة جدیدة ذات نظم اجتماعیة و سیاسیة جدیدة.

۳) وقف فی کتابه «رسالةالصحابة» موقف مصلح یعلّل أسباب الداء و یقدّم الدواء فی تقیّة و لین و تحفّظ.

۴) سلک طریق التحرّر من خصائص الکتابة الهندیّة و تحرّی الإفصاح عن الفکرة بأسهل ما یکون التعبیر و أدقّه.

۴۱۳. عَیِّن الصحیح عن مدح أبی‌تمّام:

۱) رغم أنّه نظم معظم شعره فی المدح، إلّا أنّه لم یکن فی مدحه متکسّباً.

۲) انتزع فی مدحه نزعة ملحمیّة من جرّاء وصف المعارک و مواقف القتال.

۳) إنّه اجتنب فی مدحه المعانی التقلیدیة کالشجاعة و الإقدام و الجود و الکرم.

۴) لم یکن مغرماً بالإغراب الفکریّ و الصناعة العقلیّة اجتناباً من الغموض و التعقید.

۴۱۴. «إنّ .... من أکبر شعراء الأندلس و شعره الوجدانیّ مغمور بعاطفة قویّة و کان کثیر التقلید یجری فی مدحه مجری المشارقة و کان یکثر من تقلید البحتری.» عَیِّن الصحیح للفراغ:

۱) ابن درّاج القسطلیّ ۲) ابن حمدیس الصقلیّ
۳) ابن زیدون ۴) ابن هانی

۴۱۵. «إنّ الموالیا و القوما و الزجل و الدوبیت و غیرها من الأوزان الشعبیّة فی أدب .... » عَیِّن الصحیح للفراغ:

۱) العباسیّ الأوّل ۲) العباسیّ الثانی ۳) الانحطاط ۴) الأندلس

۴۱۶. عَیِّن الصحیح:

۱) عمر أبوریشه ← مدرسة المخضرمین ۲) جبران خلیل جبران ← مدرسة المبدعین
۳) إلیاس أبو شبکة ← مدرسة المتطرّفین ۴) ناصیف الیازجی ← مدرسة البعث و التقلید

۴۱۷. «إنّ .... كان من أشدّ العلماء تأثيراً على اللّغة في انتقالها من الركاكة إلى الفصاحة، و كان أبا الصحافة العربية و رائدها. كانت حياته سلسلة من الرحلات الّتي زار خلالها انكلترا و فرنسا و تونس و القسطنطنية. نادى بالحريّة الفرديّة و العدالة الاجتماعية الّتي تزيل الاستثمار و الاستبداد.» عَيِّن الصحيح للفراغ:

۱) أحمد فارس الشدياق
۲) رفاعة الطهطاوي
۳) جمال‌الدين الاسدآبادي
۴) ناصيف اليازجي

۴۱۸. عَيِّن **الخطأ** عن البارودي و شعره:

۱) تطرّق إلى معظم الأغراض الشعرية القديمة من المدح و الرثاء و الغزل و الفخر.
۲) أفرط في شعره مجاراة الأقدمين في أغراضهم و أساليبهم حتّى ذكر الرسوم و الأطلال.
۳) رغم طبيعته العسكريّة و اشتراكه في الحروب ما استطاع أن يجيد في الشعر الحماسي.
۴) كان شعره قديم اللهجة جديد النزعة لمعالجة بعض الأغراض المستحدثة في السياسة و الاجتماع.

۴۱۹. عَيِّن **الخطأ** عن جبران خليل جبران و أدبه:

۱) لم يعمد إلى الرمزيّة لمساعدة القارئ في فهم أفكاره بسهولة.
۲) يظهر في قصصه فنّاناً وجدانياً مرهف الحسّ و الشعور و مصلحاً اجتماعياً.
۳) يخطّ في كتابه «النبي» طريق الحياة المثلى و هيَ التحرّر من كلّ شريعة سوى شريعة المحبّة الشاملة.
۴) إنّ ديوانه «المواكب» حدّ فاصل بين عهدين من حياته الأدبيّة و الفكريّة، عهد العواطف و الشكوى و عهد الفلسفة والتأمّل.

۴۲۰. « إنّ .... يتجلّى من آثاره أنّه أراد أن يكون موسوعياً في دراسته، فعالج قضايا كثيرة شديدة التنوع كالتاريخ و الأديان و الفلسفة و الأدب و النقد و السياسة و الاجتماع. كان هدفه من النقد الأدبي توجيه الأدب الحديث توجيهاً إنسانياً. يرى أنّه على الشاعر أن يعبّر عن روح اُمّته. قد فتحت دراسته حول ابن الرومي باباً جديداً في النقد الأدبي.» عَيِّن الصحيح للفراغ:

۱) لويس شيخو
۲) طه حسين
۳) احمد امين
۴) العقاد

۴۰۱. گزینه ۳) فنون شعری شامل شعر غنایی، شعر تعلیمی، شعر ملحمی و شعر مسرحی می‌باشد. لازم به ذکر است مواردی که در گزینه‌های ۲ و ۴ آمده است، جزو اغراض شعری است.

(خلاصه مباحث کارشناسی ارشد، تاریخ الأدب العربی و المدارس الأدبیة، حمید عابدی فیروزجایی، انتشارات پردازش، ص ۱۳)

۴۰۲. گزینه ۲)

۴۰۳. گزینه ۲) ارتباط حکمت جاهلی با عالم روحانی ضعیف است، بنابراین گزینه ۲ پاسخ این سوال است.

۴۰۴. گزینه ۳) از نکات مهم فخر در شعر جاهلی این است که: فخر در جاهلیت به عصبیت قبیله‌ای و حیات فطری آنها برمی‌گردد به گونه‌ای که تعبیری از گرایش فطری آنها به سوی قوت، عزت و کرامت است و فخر به غارت و چپاول در بین آنها شایع بوده است. از موضوعات دیگری که به آن افتخار می‌کردند شجاعت، کرم، بردباری و گذشت بوده است. با این توضیحات غلط بودن گزینه ۱، ۲، ۴ مشخص می‌گردد.

۴۰۵. گزینه ۴) امیة بن ابی الصلت از شعرای جاهلی اهل طائف بوده است و در اواخر عصر جاهلی می‌زیسته است. از کتب قدما مخصوصا تورات اطلاع داشته و در اشعارش از حضرت ابراهیم و اسماعیل و یکتاپرستی آنها سخن به میان آورده و در مورد وصف بهشت و جهنم و تحریم شرب خمر سخن رانده است. گویند که آثار یکتاپرستی در وی ظاهر بوده است.

(الجامع فی الادب العربی، حنا الفاخوری، ج۱، ص۲۸۶)

۴۰۶. گزینه ۱) مطلع معلقه زهیر مانند اکثر شعرای جاهلی بر وقوف بر اطلال و آثار باقی‌مانده از محبوب می‌باشد. دقت در مطلع آن این مساله را روشن می‌سازد.

أمِنْ أمّ أوفَی دمنة لم‌تكلّم　　بحومانة الدّراج، فالمتثلم

۴۰۷. گزینه ۲) شعر مبارزه دینی در صدر اسلام ظاهر شد اما همواره در جهت یاری به اسلام و رسول اکرم (ص) نبوده بلکه گاهی در هجو آنها بوده است. از مهم‌ترین شاعرانی که به یاری اسلام پرداختند: حسان بن ثابت، کعب بن مالک و عبدالله بن رواحه بودند. بنابراین وجود نام اعشی در گزینه‌های ۱ و۳ باعث حذف این دو گزینه و جمله «یناصر الدعوة الاسلامیة» باعث حذف گزینه ۴ می‌باشد. اما از آنجا که اغراض شعر مدح، وصف و هجا است و شیوه شعرای مبارزه دینی در القای آن همچون شیوه شعرای جاهلیت بوده است، پس گزینه ۲ صحیح است.

۴۰۸. گزینه ۴) گزینه ۱ : اخطل شاعر بنی‌امیه است نه جریر. گزینه ۲: جریر و فرزدق در مقابل اخطل بودند. گزینه ۳: عبارت «إنه ینحت من صخر» درباره فرزدق گفته شده است چنانچه معروف است که: «جریر یغرف من بحر و فرزدق ینحت من صخر».

۴۰۹. گزینه ۲، ۳ و۴) به نظر می‌رسد صورت سوال دارای اشکال بوده است، چرا که گزینه ۲ و ۳ و ۴ هر سه صحیح بوده و در کتاب الجامع حنا فاخوری موجود می‌باشد.

۴۱۰. گزینه ۲) از مهم‌ترین آثار الجاحظ در ادب: «البیان والتبیین» ، «الاستطاعة و خلق الافعال» در فلسفه و دین، «خلاق الشطّار» و «البخلاء» در اجتماع و اخلاق و «الحیوان» و «کتاب الأمصار» در تاریخ و جغرافیا و علوم می‌باشد.
(همان منبع، ص ۵۵۷)

۴۱۱. گزینه ۴) بشار بن برد از شعرای دوره عباسی اول اولین مولد و آخرین متقدم محسوب می‌گردد. وی قبیح‌المنظر، سیّئ الخلق و پیرو مذهب اباحی‌گری بوده است. وی به اتهام زندقه به قتل رسید و از وی دیوان شعری به جای مانده است که شامل هجا، غزل و مدح می‌باشد.

(همان منبع، ص۵۷۹)

۴۱۲. گزینه ۱) آرای ابن‌مقفع بر متنبی، معزی و اخوان‌الصفا تأثیر گذاشته به گونه‌ای که متنبی بسیاری از آرای او را در شعرش وارد کرده است. ابوالعلاء معری «القائف» را و اخوان‌الصفا «رساله هفدهم» را متأثر از ابن‌مقفع نگاشته‌اند.

(تاریخ ادبیات زبان عربی، حنافاخوری، ترجمه عبدالمحمد آیتی، ص ۳۵۱)

۴۱۳. گزینه ۲) ابوتمام در مدح‌خود متکسّب بوده است و مدحش شامل معانی تقلیدی بوده و در آن از سبک کهن استفاده شده است. وی شیفته اغراب فکری و تعبیری بوده است و در شعرش صناعت عقلی که منجر به غموض و تعقید شده است به چشم می‌خورد. با این توضیحات، غلط‌های گزینه‌های ۱، ۳ و ۴ مشخص می‌گردد.

۴۱۴. گزینه ۳) ابن زیدون ملقب به «بحتری غرب» بوده و لقب دیگر وی «ذو وزارتین» است. ابن هانی الأندلسی را نیز به «متنبی غرب» لقب داده‌اند.

۴۱۵. گزینه ۳) در اواخر عصر عباسی و در دوره انحطاط، قالب شعری تازه‌ای به عنوان اشعار عامیانه در بغداد ظاهر شد. یکی از آنها «الموالیا» است که معروف است که یکی از کنیزان جعفر بن یحیی در رثای برامکه مرثیه‌ای سرود که بعد از هر قطعه می‌گفت: «موالیا» (ای سروران من) و دیگری «قوما» است که گفته شده عده‌ای در سحر ماه رمضان در کوچه‌ها می‌گشتند و آواز می‌خواندند: «قوما سحر قوما» که فروع دیگری از آن به نام‌های «الزهری» و «الخمری» نیز ذکر شده است.
(تاریخ ادبیات زبان عربی، حنا فاخوری، ترجمه عبدالمحمد آیتی، ص ۵۸۱)

۴۱۶. گزینه ۴) عمر ابوریشه و الیاس ابوشبکه از مدرسه مبدعین و جبران خلیل جبران از مدرسه متطرفین یعنی افراط‌گرایان می‌باشند. اما ناصیف الیازجی تابع مدرسه بعث و تقلید است که پیشگام این مدرسه «سامی البارودی» است. (مجانی الشعر العربی الحدیث و مدارسه، ص ۶۱)

۴۱۷. گزینه ۱) احمد فارس الشدیاق لغوی، ادیب، صحفی و ناقد اجتماعی متولد لبنان است که از مهم‌ترین آثار وی «الساق علی الساق فی ما هو الفاریاق» و «الجاسوس علی القاموس» می‌باشد.

۴۱۸. گزینه ۳) در منابع مختلف بر این امر تأکید شده است که روحیه نظامی‌گری بارودی و شرکت وی در جنگ‌ها و انقلاب‌ها او را به نظم شعر فخر و حماسه واداشته و در این اشعار، تابع شیوه متنبی و ابوفراس حمدانی است. (الجامع فی الادب العربی، ج۲، ص ۱۲۷)

۴۱۹. گزینه ۱) حنا فاخوری در این باره می‌گوید: «یعمد جبران الی الرمزیة فی کتابته، تلک الرمزیة الرومنطیقیة التی تصوغ من العاطفة و الخیال و الموسیقی سُلّم جمال یصعد فیها القارئ لتصیّد الأفکار و التمتع برؤی الایحاء من وراء اجواء لاتخلو من ضباب ....»

۴۲۰. گزینه ۴) عقاد از پیشگامان مدرسه دیوان در نقد ادبی بوده و آثار متعددی از وی بر جای مانده است. از آن جمله است: ابن‌الرومی، ابونواس الحسن بن هانی، هتلر فی المیزان و موسوعة محمود العقاد الاسلامیة.

ترجمه و اعراب‌گذاری متون ادبی

■■ عَيِّن الصحيح في التشكيل (۴۲۵-۴۲۱)

۴۲۱. «إذا جاؤوكم من فوقكم و من أسفل منكم و إذا زاغت الأبصار و بلغت القلوب الحناجر و تظنّون بالله الظنونا»:

۱) فَوقَ – أسفَلِ – الأبصَارُ – بَلَغَتِ – القُلُوبُ
۲) أسفَلَ – زَاغَتِ – الحَناجِرَ – تَظُنُّونَ – الظُّنُونَا
۳) زَاغَتْ – القُلُوبَ – الحَنَاجِرِ – تَظُنُّونَ – اللهِ
۴) الأبصَارَ – القُلُوبَ – الحَنَاجِرَ – اللهِ – الظُّنُونا

۴۲۲. «أمّا الظلم الذی لایترک فظلم العباد بعضهم البعض، القصاص هناک شدید، لیس هو الجرح بالمدی ولکنّه ما یستصغر ذلک معه.»:

۱) الظُّلمُ – يَترُکُ – العِبَادِ – البَعضِ – القِصَاصُ
۲) العِبَادِ – بَعضَهُمُ – البَعضِ – شَدِيدٌ – الجُرْحَ
۳) البَعضَ – شَدِيدٌ – الجُرْحُ – المُدَى – يَستَصغِرُ
۴) يُترَکُ – ظُلْمُ – بَعضِهِمُ – الجُرْحَ – يُسْتَصغَرُ

۴۲۳. «لم‌یستتم مروان قراءة الکتاب، حتّی مثل أصحابه بین یدیه ممن کان قد وکل بالطرق یخبره فیه خبره و ما آل إلیه أمره.»:

۱) يَستَتِمَّ – قِرَاءَةَ – مَثَلَ – وُکِّلَ – يُخبِرُ
۲) يَستَتِمُّ – مَرْوَانُ – الکِتَابِ – أصْحَابَ – يَدَيْهِ
۳) قِراءَةَ – وکَّلَ – الطُّرُقِ – يَخبِرُهُ – أَمْرُ
۴) مَرْوَانٌ – الکِتَابِ – أصْحَابُ – مِمَّنْ – خَبَرُ

۴۲۴. «اتی رجل الهیثم بن العریان بغریم به قد مطله حقّه فقال: أصلح الله الأمیر، ان الرجل هـذا لایلقانی فی طریق الا اقتضانی.»:

۱) أُتِيَ – رَجُلٌ – بْنَ – العُرِيَانِ – غَرِيمٍ
۲) الأمِيرَ – يَلْقَانى – طَرِيقِ – ألاَ – اقْتَضَى
۳) الهَيثَمَ – العُريانِ – غَرِيمٍ – مَطَلَ – حَقَّ
۴) رَجُلُ – الهَيثَمَ – الأمِيرَ – أنَّ – الرَّجُلَ

۴۲۵. «فان یک قومنا اضحوا نیاما
ففرّی عن رحالک، ثم قولی:
فقل: قوموا، فقد حان القیام
علی الإسلام و العرب السلام»:

۱) فَإنْ – قَوْمَنَا – نِيَاماً – حَانَ – رِحَالِ
۲) قَوْمُ – أضْحَوا – قُومُوا – القِيَامُ – فِرِّی
۳) رِحَالِکَ – قَولی – الإسلامِ – العُربِ – السَّلامُ
۴) يَکُ – أضْحُوا – القِيَامُ – فَفُرّیْ – قُولی

■■ عَیِّن الصحیح فی الترجمة أو المفهوم (۴۴۰-۴۲۶):

۴۲۶. «وکلَّ إنسانٍ ألزمناه طائره فی عنقه»:
۱) نامه اعمال هر انسانی را در گردنش بسته‌ایم!
۲) ما اعمال همه انسان‌ها را بر گردنشان گذاشته‌ایم!
۳) ما موجبات پرواز هر انسانی را بر گردن خودش گذاشتیم!
۴) همه انسان ها موجبات پروازشان را به خودشان واگذار کرده‌ایم!

۴۲۷. عَیِّن الصحیح:
۱) هذا صراط علیّ مستقیم: این راهی است که به راست آوردنش بر من می‌باشد.
۲) فأخذتهم الصیحة مصبحین: پس آن بانگ هنگام صبح آنها را گرفت.
۳) إنّما سُکِّرَت أبصارنا: فقط بر چشمان ما، پوششی نهاده شده است.
۴) و أرسلنا الریاح لواقح: ما بادها را برای بارور ساختن فرستادیم.

۴۲۸. عَیِّن الصحیح:
۱) یوم تشقّق الأرض عنهم سراعاً: روزی که زمین به سرعت از روی آنها شکافته می‌شود.
۲) ربّنا عجِّل لنا قطّنا قبل یوم الحساب: پروردگارا بهره ما را قبل از روز حساب شتاب بده!
۳) جندٌ ما هنالک مهزوم من الأحزاب: در آنجا اینها فقط لشکری شکست‌خورده از احزاب‌اند!
۴) والنّخلَ باسقات لها طلع نضید: و نخلی را که شاخه‌های بلندی دارد و دارای میوه‌های انبوهی اس[ت]

۴۲۹. عَیِّن الخطأ فی المفهوم:
۱) سنفرغ لکم أیّها الثقلان = محاسبة أعمال الجنّ و الإنس
۲) فلمّا رأوه عارضاً مستقبل أودیتهم = حرکة الغیوم
۳) یا لیتها کانت القاضیة = تمنّی وجود قاضٍ
۴) إن أصبح ماؤکم غوراً = نفاد الماء

۴۳۰. عَیِّن الخطأ:
۱) ما أنکروا علیّ منکراً: گناهی را به من نسبت ندادند.
۲) مع کلّ جَرعة شرقٌ: با هر جرعه‌ای در گلو جستنی است.
۳) لَم تَرک العیونُ فتخبر عنک: دیده‌ها تو را ندیده‌اند تا از تو خبر دهند.
۴) و لم یتشعّبهم ریب المنون: و گردش روزگار آنان را سیر نکرده است.

۴۳۱. «وأين الأُلى شَطَّت بهم غُربة النَّوى   أفانينَ في الأطراف مفترقات»، عَيِّن الصحيح:

۱) في أيّ مكان الّذين جمعتهم الغربة و جعلتهم يعيشون في مساكن ضيّقة؟
۲) و الآن أين ذهب الّذين فرّقهم الحكّام الغرباء فهم منتشرون في طرق و أطراف نائية؟
۳) أين الّذين بعّدتهم الغربة و هم منتشرون بأشكال مختلفة في ضواحي مدن و أطراف متباعدة؟
۴) و الآن إلى أين تفرق الّذين جمعهم الحكّام و جعلوهم يعيشون في أطراف نائبة و طرق ضيّقة؟

۴۳۲. «قلبٌ أذابته الصَّبابةُ و الجَوى   و غِلالةٌ رَثَّت من الأدواء»:

۱) دلی که عشق و اندوه تباهش کرده و تنی که از دردها فرسوده شده است!
۲) قلبی که شور عشق و غم آن را ذوب نمود و جامه از گوناگونی دردها پوسیده گشت!
۳) قلبی که از شدت عشق و شور ذوب شد و تشنگی به خاطر مصرف داروها آن را فرسود!
۴) شور و شوق جوانی و اندوه، قلبی را تباه می‌کند که همچون پوششی دردها را می‌پوشاند!

۴۳۳. «فقد بزّت الأيّام مِنّي مَطاريا   و قد هَدَّمت أيدِي الخُطوب بَنائيا»:

۱) روزگار پروازگاه آرزویم را از من گرفت، و دستان حوادث بنایم را ویران کرد.
۲) روزگار باران مصیبت‌ها را بر سرم می‌بارد، و دست ویرانگرش خطبه‌های اندوه بر من می‌خواند.
۳) هر چند روزگار تلاش می‌کند بارانی از گرفتاری بر من ببارد، اما من با دستانم بنای مصیبت‌ها را ویران می‌کنم.
۴) هنگامی که روزهای سخت و مصیبت‌بار برای من فرا می‌رسد، تلاش می‌کنم بنایی محکم در برابرش بنا کنم.

۴۳۴. «أيها الزّورقُ فَليطغِ الدُّجی   و ليئنِ الموجُ و لتَعوِ الرّياحُ»:

۱) ای قایق! بگذار تاریکی شدت یابد و موج بخروشد و بادها پارس کنند!
۲) ای قایق! آیا تاریکی‌ها می‌تواند طغیان کند، و امواج بنالد و بادها زوزه بکشد؟
۳) این قایق باید تاریکی را پشت سر بگذارد، و از موج خروشان عبور کند و بادها را به خویش بخواند!
۴) این قایق آیا می‌تواند تاریکی‌ها را پشت سر گذارد و ناله موج‌ها را تحمل کند و در برابر بادها مقاومت نماید.

۴۳۵. «جاءت تكفكف دمعةً حَرَّى   تشكو الضّنى و الجوعَ و الدهرا»:

۱) اشکی گرم به فراوانی می‌ریخت و از مرض و جوع و حوادث دهر گله می‌کرد.
۲) آمد و آزادانه اشک ریخت در حالی که از تنگدستی و گرسنگی و روزگار شکوه داشت.
۳) به پاک کردن اشک گرم خود مشغول شد و از مرض و جوع و زمانه به شکایت پرداخت.
۴) آمد در حالی که اشک گرمی را پاک می‌کرد و از بیماری و گرسنگی و روزگار شکایت می‌کرد.

۴۳۶. عَیِّن الصحیح:

۱) «قد کنت فیما فات من أیّام، یا فتنتی، مجارباً صلباً و فارساً هُماماً!»: در روزگار گذشته ای محبوبم، تو جنگجویی سرسخت و شهسواری دانا بودی!

۲) «شجر اللّیل علی مَفرقنا مال و أرخی شَعره المحلول فی أکتافنا.»: بر تارک ما درخت شبنم خم شد و موهای باز و بلند را بر شانه‌های ما فرو هشت.

۳) «یا حارس المنار! أُترکه للتیّار، یحمل للأغوار ما یحمل فی یدیه فی عینیه!»: ای فانوس‌بان! او را با موج خروشان رها کن در حالی که آنچه را در دستان و چشمان خود دارد، برای اعماق می‌برد!

۴) «عندما تبدأ فی عینیک آلاف المرایا بالکلام ینتهی کلّ کلام و أرانی صامتاً فی حضرة العشق.»: آنگاه که در چشمانت همچون هزاران آینه لب به سخن می‌گشایی من را بر آستان عشق خاموش می‌یابی.

۴۳۷. «أفاضل الناس أغراض لدی الزّمن — یخلو من الهمّ أخلاهم من الفطن» عَیِّن الأنسب لمفهوم البیت:

۱) اگر پور زالی و گر پیر زال — به دوران نمانی شوی پایمال!

۲) در این گیتی سراسر گر بگردی — خردمندی نیابی شادمانه!

۳) که را دیدی تو اندر جمله عالم — که یک دم شادمانی یافت بی‌غم!

۴) هرکه در این بزم مقرب‌تر است — جام بلا بیشترش می‌دهند!

۴۳۸. «و إذا أراد الله نشر فضیلة — طویت، أتاح لها لسان حسود» عَیِّن الأنسب لمفهوم البیت:

۱) یخفی العداوة و هیَ غیر خفیّة — نظر العدوّ، بما أسرّ، یبوح

۲) و لن تستبین الدهر موضع نعمة — إذا أنت لم تدلل علیها بحاسد

۳) ولو کانت الأرزاق تجرِی علی الحجا — هلکن إذن من جهلهنّ البهائم

۴) إذا وصلت إلیکم أطراف النعم فلاتنفروا و أقصاها بقلّة الشکر!

۴۳۹. «حبل الکذب قصیر!» عَیِّن غیرالمناسب لمفهوم المثل:

۱) دروغ بوی پیاز می‌دهد.

۲) دروغ که از دور می‌آید یک پایش می‌لنگد.

۳) چراغ دروغ فروغ ندارد.

۴) دروغگو خانه‌اش سوخت کسی باور نکرد.

۴۴۰. «وقتی ناچاری در میان آید، شغال هم کدخدا می‌شود» عَیِّن غیرالمناسب لمفهوم المثل:

۱) الضّرورة تبیح المحظورة

۲) إنّ الغریق بکلّ حشیشة یتشبّث.

۳) إذا جاء القدر عمی البصر.

۴) حرّ الشمس یلجئ إلی مجلس السوء.

۴۲۱. گزینه ۲) عبارت مورد سوال، آیه ۱۰ سوره احزاب می‌باشد. در گزینه ۱ «أسفل» غلط است؛ چون غیرمنصرف بوده و جر آن به فتحه است. در گزینه‌های ۳ و ۴ «القلوب» فاعل است و باید مرفوع شود.

۴۲۲. گزینه ۴) حرکت‌گذاری این عبارت که از امیرالمومنین علی علیه‌السلام است چنین می‌باشد:
«أما الظلمُ الّذِي لا یُترَکُ فَظُلمُ العبادِ بعضِهِم البعضَ، القصاصُ هناکَ شدیدٌ، لیسَ هو الجرحُ المدَی ولکنّه ما یَستَصغِرُ ذلکَ معه.»

۴۲۳. گزینه ۱) در گزینه ۲ «یَستَتِمَّ»، در گزینه ۲ «وَکَّلَ» و «یخبره» و در گزینه ۴ «مروانٌ» و «أصحابُ» غلط می‌باشد.

۴۲۴. گزینه ۳) أتی رجلٌ: الهیثمَ بنَ العریانِ بغریمٍ به قد مطّله حقّه فقالَ: أصلَحَ اللهُ الامیرَ، إنَّ الرَّجلَ هذا لا یلقانی فی طریقٍ إلّا اقتضَانی.»

۴۲۵. گزینه ۲) این بیت مربوط به نصر بن یسار است که در نامه‌ای به مروان نوشته است و در اخبار الطوال دینوری، صص ۳۶۲-۳۶۱ آمده است. حرکت‌گذاری آن چنین است:

فَإن یکُ قومُنا أضحُوا نیاماً	فَقُل: قومُوا، فَقَدْ حانَ القیامُ
فَفِرّی عَنْ رِحالِک، ثُمَّ قولی:	علی الإسلامِ و العربِ السلام

۴۲۶. گزینه ۱) ترجمه عبارت که آیه ۱۳ از سوره اسراء می‌باشد چنین است: «نامه اعمال و کارنامه هر انسانی را به گردنش در آویخته‌ایم.» در گزینه‌های ۳ و ۴ «طائر» به صورت «پرواز» معنا شده است که غلط می‌باشد و در گزینه ۲ نیز باید «طائر» را به صورت «نامه اعمال» و «کل» را به صورت «هر» معنا نمود.

۴۲۷. گزینه ۳) تمامی گزینه‌ها مربوط به سوره حجر است. ترجمه گزینه ۱: این سنت و راه راستی است بر عهده من، ترجمه گزینه ۲: پس صبح‌دم صیحه‌ای آنها را درگرفت. ترجمه گزینه ۴: بادها را بارورکننده فرستادیم.

۴۲۸. گزینه ۲) در گزینه ۱، «سراعاً» حال از «هم» در «عنهم» می‌باشد در حالی که در این گزینه، آن را حال برای «الأرض» ترجمه کرده است. در گزینه ۳، لفظ «فقط» معادلی در آیه شریفه ندارد. در گزینه ۴، «النخل باسقات» به معنای «نخلی بلند است نه با شاخه‌های بلند.» در ضمن می‌توان «طلع» را نیز که به معنای «شکوفه و خوشه» می‌باشد و در اینجا «میوه» معنا شده از غلط‌های این گزینه به حساب آورد.

۴۲۹. گزینه ۳) ترجمه صحیح این آیه شریفه (آیه ۲۷ الحاقة) چنین است: «ای کاش آن (مرگ) پایان کار بود.» بنابراین «القاضیة» در اینجا به معنای قاضی نیست. ترجمه گزینه‌های دیگر به ترتیب چنین است:

گزینه ۱: به زودی به حساب شما ای گروه جن و انس می‌رسیم.

گزینه ۲: هنگامی که آن عذاب را دیدند که به صورت ابری به طرف وادیشان روی آورده است ...

گزینه ۴: اگر آب شما فرو رود.

۴۳۰. گزینه ۴) ترجمه صحیح آن چنین است: «حوادث روزگار آنان را پراکنده نساخت.» دقت فرمایید که فعل جمله «تَشَعَّبَ» به معنای شعبه شعبه و پراکنده ساختن است که در این سوال به معنای «تشبّع» یعنی سیر شدن معنا شده است.

۴۳۱. گزینه ۳) این بیت که از قصیده «تائیه» دعبل می‌باشد، تنها در گزینه ۳ درست معنا شده است. ترجمه بیت چنین است: «کجایند آنان که غربت دوری، آنها را در سرزمین‌های مختلف پراکنده ساخته است.» در گزینه‌های ۱ و ۴، فعل «شطَّت» به معنای «جمع کردن» آمده که اشتباه است و در گزینه‌های ۲ و ۴، فاعل «شطَّت» را که «غربةالنوی» می‌باشد به اشتباه «حکّام» ترجمه کرده است.

۴۳۲. گزینه ۱) این بیت از قصیده «المساء» خلیل مطران است. «الصبابة» به معنای «عشق و جوانی»، «الجوی» به معنای «اندوه عشق»، «رَثَّت» به معنای «فرسوده و پوشیده شد» و «ادواء» جمع «داء» به معنای «دردها» فقط در گزینه ۱ درست معنا شده است.

۴۳۳. گزینه ۱) «مطار» اسم مکان طار به معنای «محل پرواز»، «بَزّ» به معنای «ربودن» و «خطوب» به معنای «مصیبت‌ها» فقط در گزینه ۱ درست معنا شده است.

۴۳۴. گزینه ۱) ترجمه نشدن منادا موجب اشتباه بودن گزینه‌های ۳ و ۴ و اضافه کردن استفهام در ترجمه گزینه ۲ نیز موجب حذف آن است.

۴۳۵. گزینه ۴) «کفکف» به معنای «جلوگیری از اشک و پاک کردن آن»، «حری» به معنای «گرم» و «الضنیْ» به معنای «ضعف و بیماری» فقط در گزینه ۴ درست معنا شده است. در گزینه‌های ۱ و ۲ فعل «تکفکف» درست معنا نشده است. در گزینه ۳ فعل «جاءت» ترجمه نشده و معادل ضمیر «خود» نیز در بیت موجود نمی‌باشد.

۴۳۶. گزینه ۳) گزینه ۱ که از قصیده «احلام الفارس القدیم» صلاح عبدالصبور است، باید به صیغه متکلم معنا می‌شد، چراکه «فتنتی» با «محارب» و «فارس» از نظر تذکیر و تأنیث مطابقت ندارند، بنابراین آن را «کنتُ» به صیغه متکلم معنا می‌کنیم. در گزینه ۲ ترجمه «شجر اللیل» درخت شب می‌باشد نه شبنم، و در گزینه ۴ «مرایا» اشتباه ترجمه شده است.

۴۳۷. گزینه ۴) ترجمه بیت مذکور که سراینده آن متنبی است چنین می‌باشد:

«کسانی از مردم که برتر و دانشمندترند هدف‌های تیر مصایب روزگارند و کسانی که از هوشمندی و دانایی بی‌بهره‌اند از غم و اندوه برکنارند.» بنابراین مضمون آن به گزینه ۴ نزدیک‌تر است.

این بیت شعر از حافظ نیز می‌تواند مرادف مناسبی برای مفهوم این بیت باشد:

فلک به مردم نادان دهد زمام مراد | تو اهل فضلی و دانش گناهت همین بس

۴۳۸. گزینه ۲) بیت مورد سوال که از ابوتمام است در مورد حسادت و نشر فضایل محسود توسط حسودان می‌باشد که نزدیک‌ترین بیت از نظر مضمون، گزینه ۲ می‌باشد که سراینده آن بحتری بوده و بر همین مضمون دلالت می‌کند. گزینه ۱ در مورد آشکار شدن دشمنی، گزینه ۳ در مورد نفی توزیع رزق و روزی براساس هوش و ذکاوت و گزینه ۴ در مورد شکرگزاری بوده و هیچ‌یک بر حسادت دلالت نمی‌کند.

۴۳۹. گزینه ۴) عبارت گزینه‌های ۱، ۲ و ۳ هر سه بر به مقصد نرسیدن دروغ دلالت می‌کنند، در حالی‌که گزینه ۴ بر این معنا دلالت نمی‌کند. مفهوم اصلی صورت سوال این است که با دروغ انسان به جایی نمی‌رسد.

۴۴۰. گزینه ۳) گزینه ۱، ۲ و ۴ هر کدام به نوعی بر ضرورت و احتیاج دلالت می‌کنند، در حالی‌که گزینه ۳ مربوط به قضا و قدر می‌باشد.

ترجمه از عربی به فارسی و بالعکس

■■ عَیِّن الأصحّ و الأدقّ فی التعریب أو الترجمة (۴۶۰-۴۴۱):

۴۴۱. «آیا تعمد داشتید که این لایحه را وقتی تعدیل کنید که من در سفر باشم؟»

۱) أکنتم متعمّدین فی تعدیلکم هذه اللائحة ریثما أکون فی السفر؟

۲) هل عدلتم هذه اللائحة عن عمد حینما أنا کنت فی السفر؟

۳) هل تعمّدتم أن تعدلوا اللائحة متی ما کنت فی سفر؟

۴) أقمتم عمدیاً بتعدیل اللائحة عندما أکون فی سفر؟

۴۴۲. «تجاوزگران آنقدر صبر کردند تا نگهبانان به خواب رفتند آنگاه شروع به بالا رفتن از دیوار ساختمان کردند.»:

۱) انتظر المحتلّون إلی أن تغلّب النوم علی أعین الحرس فذهبوا یصعدون حائط المبنی.

۲) ظلّ المعتدون ینتظرون حتّی ضرب النوم علی آذان الحرّاس فراحوا یتسلّقون جدار المبنی.

۳) أخذ المتجاوزون یصبرون إلی أن یضرب النوم أُذن الحرس فبدؤوا بالصعود من حیطان البناء.

۴) صبر المتجاوزون إلی مقدار أخذ النوم یتغلّب علی عین الحرّاس فشرعوا بالتسلّق من جدران البناء.

۴۴۳. «محققان همه هم‌وغم خود را بر آن نهاده‌اند تا دریابند جهانی شدن چه پیامدهایی برای هویت‌های فرهنگی ملت‌ها دارد، تا به جای ذوب شدن به شکلی جدید و پویا درآیند.»

۱) قد عکف الباحثون علی فهم تبعات العولمة علی الهویّات الثقافیة للشعوب حتّی تتّخذ أشکالاً جدیدة و حیویّة بدل الذوبان.

۲) اهتمّ الباحثون اهتمامهم علی فهم مغبّات العولمة علی الثقافات و هویّتها الشعبیة حتّی تتبدّل إلی أشکال جدیدة و حیویّة بدل أن تذوب.

۳) رأی الباحثون بعین الاعتبار حتّی یعرفوا ما هیَ تداعیات العولمة علی هویّة الثقافات الشعبیة التی تتبدّل أشکالاً جدیدة و حیویّة بدل الذوبان.

۴) قد جعل الباحثون جلّ اهتمامهم علی أن‌یعرفوا إرهاصات العولمة علی الهویات الثقافیة الشعبیة و التی تتبدّل بأشکال جدیدة و حیویّة بدل أن تذوب.

۴۴۴. «هر چه سرقت فکری در کشوری افزایش یابد قدرت اقتصادی آن پایین‌تر می‌رود.»

۱) مهما ازدادت القرصنة الفكرية للبلاد، قلّت الطاقة الاقتصادية فيها أكثر.

۲) إذا ما تزيد السرقة الفكرية للبلاد، تقلّ قدرتها الاقتصادية أشد من ذي قبل.

۳) كلّما زادت القرصنة الفكرية في بلد ما، انخفضت طاقته الاقتصادية أكثر.

۴) لو تزداد السرقة الفكرية في‌كل بلد، تنخفض القدرة الاقتصادية فيها أكثر من ذي قبل.

۴۴۵. «دلایل امیدوارکننده‌ای وجود دارد که نشان می‌دهد این دو رهبر با تکیه بر اصل مذاکره بین دو طرف، نخستین گام را برای حل اختلاف برداشته‌اند.»:

۱) توجد أدلّة راجية تدلّ على أنّ الزعيمين قد اجتاحا الخطوة الأُولى نحو تسوية الخلافات معتمدين على أُسلوب مفاوضة الجانبين.

۲) هناك مؤشرات آملة تدلّ على أنّ الزعيمين قد اجتازا الخطوة الأُولى نحو حلّ الخلافات معتمدين على أُسلوب المفاوضات بين الجانبين.

۳) توجد أدلّة راجية تشعر على أنّ الزعيمين قد خطيا الخطوة الأُولى نحو حلّ الخلافات باعتماد على مبدأ الحوار بين الجانبين.

۴) هناك مؤشرات إيجابيّة على أنّ الزعيمين قد خطوا الخطوة الأُولى نحو تسوية الخلافات اعتماداً على مبدأ الحوار بين الجانبين.

۴۴۶. «به هیچ کشوری اجازه داده نخواهد شد بدون در جریان قرار دادن آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، در رآکتورهای هسته‌ای خود تغییری ایجاد کند.»:

۱) لايجوز لأيّ بلاد أن‌تقوم دون الإذن من الوكالة الدولية للطاقة النوويّة بتغيير في منشآتها الذريّة.

۲) لم‌يسمح لكلّ بلاد أن‌تقوم بتغيير في المنشآت الذريّة لها دون أن‌تستأذن الوكالة الدولية للطاقات الذريّة.

۳) لن‌يسمح لأيّ دولة أن‌تقوم بأيّ تغيير في منشآتها النوويّة إلّا و أخبرت الوكالة الدولية للطاقة الذريّة بذلك.

۴) لايجوز لكلّ دولة أن‌تقوم بتغييرات في منشآتها النوويّة بدون أن‌تخبر الوكالة الدولية للطاقات الذريّة بذلك.

۴۴۷. «جمعیت همبستگی ملی اعلام کرد که تخصیص بورس‌های تحصیلی به دانش‌آموزان ممتاز، براساس تبعیض و روابط شخصی بوده است.»:

۱) ذكرت جمعية التعاضد للوطن بأنّه قدتمّ توزيع المنح التعليمية بين الطلّاب المتفوّقين على‌أساس التبعيض المحسوبيّة.

۲) أعلنت جمعية الوفاق الوطني أنّ المنح الدراسيّة بين الطلبة المتفوّقين تمّ توزيعها على مبدأ التميز و المحسوبيّة.

۳) قد ذكرت جمعية التلاحم الوطني بأنّه تمّ التوزيع للمنحة الدراسيّة للطلاب الممتازين على مبدأ التبعيض و بعض المحسوبيّات.

۴) قد أعلنت جمعية الوفاق للوطن أنّ المنحة التعليمية للطلبة من أصحاب الامتياز تمّ توزيعها عن طريق التميز و المحسوبيّات.

۴۴۸. **رئیس صندوق بین‌المللی پول اعلام کرد مشکلات بازار سرمایه کشورهای غربی و پیامدهای جهانی آن ناچار بر اقتصاد کشورهای شرقی که می‌تواند همچنان رشد کند، تأثیر خواهد گذاشت.»:**

۱) أعلن رئيس صندوق النقد الدولى أنّ مشكلات سوق البلاد الغربية الرأسمالى و تبعاتها الدولية حتماً ستؤثر على اقتصاد البلاد الشرقية الذى يظلّ قادراً على النموّ.

۲) أعلن رئيس صندوق النقد الدولى أنّ المشاكل الموجودة فى سوق الائتمان للدول الغربية و تداعياتها العالمية لابدّ من أنها ستؤثر على اقتصاد الدول الشرقية الذى ظلّ قادراً على النموّ.

۳) اعتبر رئيس الصندوق الدولى للنقود أنّ المشاكل الّتى توجد فى سوق البلاد الغربية للرأسمال و تبعاتها العالمية لاحيلة أنّها ستؤثّر على الاقتصاد فى البلاد الشرقيّة الّذى لم‌يزل يقدر أن ينمو.

۴) صرّح رئيس صندوق النقود العالميّة أنّ المعضلات الّتى يعانيها سوق الائتمان فى الدول الغربية و مغبّاتها الدوليّة لاشكّ أنّها ستؤثر على الاقتصاد فى الدول الشرقية و الّذى مازال قادراً على أن ينمو.

۴۴۹. **«در طول چهار سال، بسیاری از کسانی که بالاترین مناصب دولتی را در اختیار داشتند گریختند یا رنگ عوض کردند، گویی در زمره دولت نبودند.»:**

۱) خلال الأربع السنوات، هرب كثير من رجال أعمال الدولة الّذين كانوا فى رأس الأمور أو تلوّنوا بلون آخر، كأنّهم مستبعدون من الدولة.

۲) خلال أربع سنوات، هرب من هرب و انقلب من انقلب من الّذين كانوا يتبوؤون أرفع المناصب فى الدولة، كأنهم كانوا غير الدولة.

۳) خلال السنوات الأربع هرب الّذين كانوا متمسكين بأعلى المناصب الحكومية أيّما هروب و تغيّروا أيّما تغيير، كأنّهم لم‌يكونوا من الدولة.

۴) خلال تلك السنوات الأربع، هرب الكثير من الّذين كانوا متقلّدين بأعلى المناصب فى الحكومة أو انقلبوا إلى لون آخر، كأنّهم لايمتّون إلى هذه الدولة.

۴۵۰. **«با وجود اینکه در ورزش به مقام‌های قهرمانی بسیاری نائل شده، دست به هیچ اقدام غیراخلاقی نزده است، لذا از محبوبیت زیادی بین مردم برخوردار است.»:**

۱) بما أنّه حصل على كثير من البطولات الرياضة، غير أنّه لم‌يقترف أىّ تصرّفات غيرأخلاقية، فحصل على محبوبية كثيرة بين الجمهور.

۲) مع أنّه نال كثيراً من المناصب فى بطولات الرياضية، فلم يقدم بأىّ تجاوزات غيرأخلاقية، و لهذا قد حصل على شعبيّة كثيرة عند الناس.

۳) بما أنّه قد حصل الكثير من بطولات الرياضة و لم‌يقدم على أىّ تصرفات غيرسليمة، و هذا هو الّذى سبّب تمتّعه بالمحبوبية الكبيرة عند الناس.

۴) مع أنّه يحمل الكثير من البطولات فى الألعاب الرياضيّة، إلاّ أنّه لم‌يقترف أىّ تجاوزات غيرسليمة، و هذا ما جعله يتمتّع بشعبيّة كبيرة لدى الجمهور.

۴۵۱. **«إنّ القصيدة لم تصبح تعبّر عن خواطر وجدانيّة فحسب، بل أصبحت تعبّر أيضاً عن ثقافة حتّى تظفر بالنجاح في أوساط المفكّرين و المتنورين.»:**
۱) قصیده نه فقط بیانگر اندیشه‌های احساسی و روانی شده، بلکه برای اینکه در محافل متفکران و روشنفکران موفقیتی کسب کند، بیانگر یک فرهنگ نیز شده است.
۲) قصیده دیگر فقط بیانگر اندیشه‌هایی وجدانی نیست، بلکه از فرهنگی نیز حکایت می‌کند که در محافل اندیشمندان و روشنفکران موفقیت‌هایی کسب کرده است.
۳) قصیده نه فقط خاطراتی از وجدانیات را بیان می‌کند، بلکه بیانگر یک فرهنگ شده تا بتواند در محافل روشنفکران و اندیشمندان موفقیتی کسب کند.
۴) قصیده علاوه بر بیان خاطرات درونی، بیانگر فرهنگی شده که می تواند در محافل متفکران و روشنفکران موفقیت کسب کند.

۴۵۲. **«بعد أن هُرع أبناء الشعب إلى الشوارع تنصّل مسبّبو الشغب عن مسؤوليّة أعمالهم المخربّة خوفاً من رجال المباحث.»:**
۱) پس از اینکه افراد ملت به خیابان‌ها ریختند، مسببان اغتشاش از بیم مأموران آگاهی، از زیر بار مسوولیت اقدامات خراب‌کارانه خود شانه خالی کردند.
۲) بعد از اینکه افراد مردم به خیابان سرازیر شدند، عوامل اغتشاش از ترس عوامل امنیتی زیر بار مسوولیت خراب‌کاری‌های خود نرفتند.
۳) چون آحاد مردم به خیابان شتافتند، مسببان آشوب‌ها از ترس عوامل آگاهی، از قبول مسوولیت اعمال خراب‌کارانه خود شانه خالی کردند.
۴) وقتی فرزندان ملت به سمت خیابان‌ها سرازیر شدند، آشوب‌گران از بیم مأموران امنیتی مسوولیت اعمال خراب‌کارانه خود را نپذیرفتند.

۴۵۳. «إنّ اعتماد الأساليب الازدواجية و الخيارات الانتقائية في معالجة القضايا الدولية المستفحلة، بينها الإرهاب وكيفية مكافحته، لن‌يؤدّي سوى إلى زيادة نشوء المجموعات الإرهابية.»:
۱) تکیه کردن بر سیاست‌های یک بام و دو هوا و گزینه‌های انتخابی در پرداختن به مسایل روزافزون بین‌المللی، که تروریسم و چگونگی مبارزه با آن از جمله آن است، فقط باعث فزونی رشد گروه‌های تروریستی خواهد شد.
۲) مبنا قرار دادن شیوه‌های دوگانه و راه‌حل‌های غیرخالصانه در تحلیل مسایل بسیار حاد بین‌المللی، از جمله تروریسم و چگونگی مبارزه با آن، هرگز به چیزی جز افزایش رشد گروه‌های تروریستی منجر نخواهد شد.
۳) پیش گرفتن روش‌های دوگانه و راه‌حل‌های گزینشی در برخورد با مسایل بحرانی جهانی، از جمله تروریسم و چگونگی مبارزه با آن، نتیجه‌ای جز افزایش ظهور گروه‌های تروریستی نخواهد داشت.
۴) پیش گرفتن روش‌های دوپهلو و گزینه‌های انتخابی در برخورد با مسایل روزافزون بین‌المللی، از جمله تروریسم و چگونگی مبارزه با آن، باعث رشد گسترده گروه‌های تروریستی خواهد شد.

۴۵۴. «لاشکّ أنّ غیابه عن الساحة السیاسیّة خلال حقبة مسلسل العنف الّذی عصف بالبلاد، قد وفّر له حصانة اجتماعیة ما.»:

۱) بی‌شک دور بودن او از عرصه سیاسی، در دوره‌ای که بادهای طوفانی سلسله خشونت‌ها بر کشور می‌وزید، مصونیتی اجتماعی برای او مهیا ساخته است.

۲) بدون تردید دوری او از صحنه سیاست در برهه‌ای که سلسله خشونت‌ها کشور را درنوردیده بود، نوعی مصونیت اجتماعی برای وی فراهم ساخته است.

۳) بی‌تردید کنار بودن وی از میدان سیاست در برهه وزش بادهای طوفانی خشونت بر کشور، نوعی مصونیت اجتماعی برای وی مهیا کرد.

۴) بدون شک کناره گرفتن وی از عرصه سیاسی در دوره طوفانی سلسله خشونت‌ها در کشور، مصونیتی اجتماعی برای او فراهم ساخته بود.

۴۵۵. «لن یرضخ شعبنا لإجراء انتخابات مبکّرة مادام الاحتلال جاثماً علی أراضیه.»:

۱) تا وقتی دشمن اشغال‌گر در سرزمین ما باقی باشد ملت به انتخابات زودرس هرگز تن نخواهد داد.

۲) ملت ما تا وقتی اشغال‌گران در سرزمین آنها باقی باشند زیر بار اجرای انتخابات زود هنگام نخواهد رفت.

۳) ملت به خاطر اینکه دشمن اشغال‌گر سرزمین او را ترک نگفته است زیر بار اجرای انتخابات زودرس نمی‌رود.

۴) وقتی ملت ما اجرای انتخابات زودرس را خواهد پذیرفت که دشمن اشغال‌گر سرزمین او را ترک گفته باشد.

۴۵۶. «تحدّث أمین مجلس الأمن القومی حول المشتریات الإیرانیة من السلع الاستهلاکیة و هو یشیر إلی استغرابه من تردید دول الجوار للمقولات الغربیّة.»:

۱) دبیر کل شورای امنیت ملی درباره خریدهای ایران از کالاهای مصرفی که توسط کشورهای مجاور از قول غربی‌ها نقل می‌شود با شگفتی سخن گفت.

۲) دبیر شورای امنیت ملی کشورمان از تردید کشورهای همسایه در مورد گفته‌های غربی‌ها درباره خرید کالاهای مصرفی ایران اظهار تعجب کرد.

۳) دبیر شورای امنیت ملی در حالی که از تکرار گفته‌های غربی‌ها به وسیله کشورهای هم‌جوار اظهار تعجب می‌کرد، در مورد خریدهای ایران از کالاهای مصرفی سخن گفت.

۴) دبیرکل شورای امنیت ملی کشور در حالی از تردید کردن کشورهای هم‌جوار سخن می‌گفت که درباره خرید کالاهای مصرفی ایران از کشورهای غربی اظهار شگفتی می‌کرد.

۴۵۷. «من بین أنجح الخاسرین للأوزان فإنّ مَن یأکلون بشکل انفعالی، هُم الأکثر استعادة لأوزانهم علی الأرجح.»:

۱) از بین موفق‌ترین افراد در کاهش دادن وزن، کسانی که بی‌هوا و از روی تحریک عصبی غذا می‌خورند، احتمال بازگشتن آنها به وزن سابق، بیش از دیگران است.
۲) از بین موفق‌ترین افراد در کاهش وزن، کسانی که گفته می‌شود به شکل واکنشی غذا می‌خورند، ترجیحا بیشتر از دیگران به وزن جدید خود عادت می‌کنند.
۳) در بین موفق‌ترین کاهش‌دهندگان وزن، کسانی که گفته می‌شود با ولع غذا می‌خورند، ترجیحا بازگشت آنها به وزن قبلی خود بیشتر از دیگران است.
۴) در بین موفق‌ترین کاهش‌دهندگان وزن، گمان می‌رود کسانی که می‌گویند غذا خوردنشان واکنشی است، بیشتر وزنشان را کاهش می‌دهند.

۴۵۸. «کلّما کان العوز یبرّح بالجیاع الحفاة، اقتحموا أقباء الدیر حیث تخزن فیها المؤن.»:

۱) هر وقت گرسنگان برهنه احساس فقر و نیاز می‌کردند، به زیرزمین کلیسا یعنی محل جمع‌آوری خواربار حمله می‌کردند.
۲) هرگاه فقر و تنگ‌دستی بر پابرهنگان گرسنه فشار می‌آورد، به سمت انبارهای دیر که مخزن آذوقه بود حمله‌ور می‌شدند.
۳) هر وقت تنگ‌دستی و فقر برهنگان گرسنه را زیر فشار قرار می‌داد، انبارهای ذخیره کلیسا را که محل خواربار و آذوقه بود اشغال می‌کردند.
۴) هرگاه تنگ‌دستی و نیاز، عرصه را بر گرسنگان پابرهنه تنگ می‌کرد، زیرزمین‌های دیر را که آذوقه در آنها نگهداری می‌شد اشغال می‌کردند.

۴۵۹. «لو أردت أن أتحرّی الصدق و الحقیقة لکنت تمنّیت أن أکون طائراً فی الفضاء لیصطادنِی الرجل الجائع و یزیل بجسدِی ظلّ القبر عن جسده.»:

۱) اگر می‌خواستم راستی و حقیقت را پیشه سازم، آرزو می‌کردم در آسمان چون پرنده‌ای بودم تا انسان گرسنه مرا شکار کند و با تن من سایه مرگ را از تن خویش دور سازد.
۲) اگر قرار است راستگو و درستکار باشم، آرزو داشتم پرنده‌ای در آسمان بودم تا مرد گرسنه‌ای مرا صید کند و با جسد من خود را از ظلمات قبر دور سازد.
۳) چنانچه بخواهم با صدق و درستی باشم باید آرزو کنم چون پرنده‌ای در فضا می‌بودم که مردان گرسنه مرا صید کنند و با جسد من مرگ را از جسد خود دور سازند.
۴) چنانچه می‌خواستم حقیقت و راستی را پیشه خود سازم هر آینه آرزو می‌کردم پرنده‌ای در فضا باشم تا گرسنگان مرا شکار کنند و با تن من سایه قبر را از تن خود دور سازند.

۴۶۰. **«عندما رأى أنّ الحبر ضمّخ ثوبه و المحظور قد وقع، لم‌یر محیداً من توبیخ الطفل اصطحابه إليّ.»:**

۱) زمانی که پی برد طفل جامه خود را با جوهر آلوده ساخته و آنچه نباید اتفاق بیفتد، اتفاق افتاده است، چاره‌ای جز توبیخ او و به همراه آوردنش نداشت.

۲) وقتی دید مرکّب لباس او را آلوده کرده و آنچه نباید اتفاق بیفتد اتفاق افتاده است، ناچار شد کودک را تنبیه کند و او را با خود نزد من بیاورد.

۳) چون دید که طفل لباس‌های خود را با مرکب آلوده کرده و آنچه نباید، اتفاق افتاده است، ناچار از توبیخ او شد و او را با خود نزد من آورد.

۴) آنگاه که متوجه شد جوهر جامه‌های او را آلوده کرده و امر غیرممکن رخ داده است، چاره‌ای جز تنبیه طفل و اطلاع دادن به من نداشت.

۴۴۱. گزینه ۱) در گزینه ۲، تعمد داشتن به تعدیل لایحه برمی‌گردد نه به در سفر بودن متکلم و در گزینه‌های ۳ و ۴، «این» در تعریب نیامده است. در ضمن در گزینه ۴، «أکون» به صورت مضارع آمده است.

۴۴۲. گزینه ۲) بهترین مرادف برای «آنقدر صبر کردند تا» در گزینه ۲ آمده است: «ظلّ ینتظرون حتی...». در ضمن برای بالا رفتن از دیوار و کوه و مانند آنها فعل «تَسَلَّقَ» بهتر می‌باشد. در گزینه ۱، «محتل» و «ذهبوا» در معنای درست خود نمی‌باشند. در گزینه ۳ «آنقدر صبر کردند» به درستی تعریف نشده است، علاوه بر آن «حیطان» به صورت جمع آمده است. گزینه ۴ نیز از معنای اصلی بسیار دور است.

۴۴۳. گزینه ۱) کلید این تست در تعریب «هویت‌های فرهنگی ملت‌ها» می‌باشد که تنها در گزینه ۱ درست آمده است. در گزینه ۳ به صورت «هویت مردمی فرهنگ‌ها»، در گزینه ۴ به صورت «هویت‌های فرهنگی مردمی» و در گزینه ۲ به صورت «فرهنگ‌ها و هویت‌ها مردمی‌اش» آمده است.

۴۴۴. گزینه ۳) معادل صحیح سرقت فکری «القرصنة الفکریة» و معادل پایین رفتن قدرت اقتصادی «انخفاض الطاقة الاقتصادیة» می‌باشد که تنها در گزینه ۳ درست معنا شده است.

۴۴۵. گزینه ۴) دو اصطلاح «مؤشرات ایجابیة» به معنای «دلایل و نشانه‌های امیدوارکننده» و «تسویة الخلافات» به معنای «حل اختلاف» در گزینه ۴ دقیق معنا شده است. علاوه بر آن برای «گام برداشتن» فعل «إجتاح» در گزینه ۱ و «اجتاز» در گزینه ۲ معادل‌های دقیقی به نظر نمی‌رسند. در گزینه ۳ باید «تشعر» به «تُشیر» و «خطیا» به «خطوا» تبدیل گردد.

۴۴۶. گزینه ۳) در گزینه ۱ «لایجوز» تعریب مناسبی برای «اجازه داده نخواهد شد» نمی‌باشد. علاوه بر آن «الإذن» کاربرد صحیحی نداشته است. در گزینه ۲، زمان فعل «لم‌یسمح» و نیز فعل «أن‌تستأذن» مناسب نبوده و در گزینه ۴، «لایجوز» در معنای مناسب خود به کار نرفته است.

۴۴۷. گزینه ۲) اصطلاحات کارگشا در حل این تست عبارتند از: اعلام کرد: أعْلَنَ، جمعیت همبستگی ملی: جمعیة الوفاق الوطنی، بورس‌های تحصیلی: المنح الدراسیة، دانش‌آموزان ممتاز: الطلاب المتفوقین و روابط شخصی (پارتی‌بازی): المحسوبیة می‌باشد. در گزینه ۱ «ذکرت» و «المنح التعلیمیة»، در گزینه ۳ «ذکرت» و نیز مفرد بودن «المنحة الدراسیة» و در گزینه ۴ «المنحة التعلیمیة» و «اصحاب الامتیاز» به درستی استعمال نشده‌اند.

۴۴۸. گزینه ۲) صندوق بین‌المللی پول: صندوق النقد الدولی / بازار سرمایه: سوق الإئتمان / پیامد: تبعات، تداعیات، مغبّات. در گزینه ۱ «الرأسمالی» به معنای سرمایه‌داری است نه سرمایه، در

گزینه‌های ۳ و ۴ «اعتبر و صرّح» معادل مناسبی برای «اعلام کرد» نمی‌باشد. صندوق بین‌المللی پول نیز در این دو گزینه دقیق معنا نشده است.

۴۴۹. گزینه ۲) در گزینه ۱، معرفه آوردن عدد مفرد (الاربع) و معدود آن (السنوات) استعمال شاذ و نادری است، چون معمولا «الـ» بر یکی از آن دو وارد می‌شود. «مستبعدون» نیز در این جایگاه درست نمی‌باشد. در گزینه‌های ۳ و ۴ «السنوات الاربع» تعریب درستی برای ۴ سال نمی‌باشد.

۴۵۰. گزینه ۴) در گزینه ۱، ترکیب وصفی «البطولات الریاضة» صحیح نمی‌باشد، یا باید به صورت ترکیب اضافی در بیایند (بطولات الریاضة) و یا «الریاضة» را به «الریاضیة» تبدیل کنیم تا ترکیب وصفی حاصل شود. در گزینه ۲، «المناصب و لم‌یقدم» مرادف مناسبی برای متن نمی‌باشد. در گزینه ۳، «حصل» باید با حرف جر «علی» استعمال شود. در ضمن «لم‌یقدم» و «سبّب» مرادف مناسبی برای متن نمی‌باشد. بهترین مرادف برای اصطلاح «از محبوبیت ... برخوردار است» عبارت «تمتّع بشعبیه یا بالمحبوبیة» می‌باشد که فقط در گزینه ۴ به طور کامل و صحیح آمده است.

۴۵۱. گزینه ۱) حرف تعلیل «حتی» در گزینه‌های ۲ و ۴ به درستی معنا نشده است. علاوه بر آن لفظ «دیگر» در گزینه ۲ و «خاطرات» در گزینه‌های ۳ و ۴ ترجمه مناسبی برای این عبارت نمی‌باشد. در ضمن «می‌تواند» در گزینه ۴ در متن عربی وجود ندارد.

۴۵۲. گزینه ۱) بهترین راهگشای این سوال ترجمه «رجال المباحث» به معنای «مأموران آگاهی» می‌باشد. اصطلاحات دیگر عبارتند از: هَرَعَ: شتافت، تنصّل: شانه خالی کرد و الشغب: اغتشاش و آشوب.

۴۵۳. گزینه ۳) در گزینه‌های ۱ و ۴، «المستفحلة» به درستی ترجمه نشده است. در گزینه ۲، «الافتقائیة» به معنای غیرخالصانه اشتباه است. در ضمن در گزینه ۴، معنای حصری که از استثنای مفرغ «لن یؤذی سوی...» استخراج می‌شود ذکر نگردیده است. الأسالیب الإزدواجیة: روش‌های دوگانه و سیاست یک بام و دو هوا، الخیارات الانتقائیة: راه‌حل‌های گزینش، المستفحلة: بحرانی و شدید و نیز ارهاب به معنای تروریست می‌باشد.

۴۵۴. گزینه ۲) «عصف بالبلاد» به معنی «بر کشور وزید» می‌باشد، بنابراین «بادهای طوفانی» در گزینه‌های ۱ و ۳ و نیز «دوره طوفانی» در گزینه ۴ غلط می‌باشد.

۴۵۵. گزینه ۲) فعل «مادام» در گزینه‌های ۳ و ۴ ترجمه نشده است. در گزینه ۱، «دشمن» معادل مناسبی برای «الاحتلال» نمی‌باشد، علاوه بر آن ضمیر «ما» در «سرزمین ما» در متن عربی موجود نیست.

۴۵۶. گزینه ۳) در گزینه‌های ۱، ۲ و ۴، جمله حالیه «و هو یشیر» که در مورد «امین مجلس الامن» می‌باشد به غلط در توضیح «المشتریات» آمده است. علاوه بر این کلمه «تردید» که در اینجا به معنای تکرار است تنها در گزینه ۳ به درستی معنا شده است.

۴۵۷. گزینه ۱) بهترین ترجمه برای «انفعالی» به معنای «غیرارادی و از روی تحریک‌پذیری» در گزینه ۱ آمده است. علاوه بر این، معادل مناسبی برای «گفته می‌شود» در گزینه‌های ۲ و ۳ و «گمان می‌رود» در گزینه ۴ وجود ندارد.

۴۵۸. گزینه ۴) «یبرّح» به معنای به ستوه آوردن و تحت فشار قرار دادن در گزینه ۱ ترجمه نشده است. در گزینه‌های ۲ و ۳ فعل «تحزن» به درستی معنا نشده است، علاوه بر آن «الجیاع الحفاة» به معنای «گرسنگان پابرهنه» در این دو گزینه جابه‌جا ترجمه شده است. اصطلاحات دیگر این جمله عبارتند از: العوز: فقر و تنگدستی / اقتحموا: هجوم آوردند، اشغال کردند / أقباء: زیرزمین‌ها / المؤون: آذوقه.

۴۵۹. گزینه ۱) در گزینه ۲، «لو أردت» معنا نشده است و «ظلّ» به معنای «سایه» به اشتباه «ظلمات» ترجمه شده است. در گزینه ۳، امر آوردن ترجمه «لکنت تمنّیت» به صورت «باید آرزو کنم» و جمع آوردن «الرجل الجائع» غلط می‌باشد، علاوه بر آن، «ظلّ» نیز در آن ترجمه نشده است. در گزینه ۴، جمله شرطیه «لو» که برای زمان ماضی به کار می‌رود، به زمان مضارع ترجمه شده است، علاوه بر آن «گرسنگان» نیز ترجمه دقیقی برای «الرجل الجائع» نمی‌باشد.

۴۶۰. گزینه ۲) در گزینه‌های ۱ و ۳، کلمه «طفل» که در ترجمه آمده، در متن عربی موجود نیست، علاوه بر آن در گزینه ۱ «إلی» ترجمه نشده است و در گزینه ۳ «ثوبه» به صورت جمع ترجمه شده است. در گزینه ۴، معادل مناسبی برای «غیرممکن» و «أطلاع دادن» در متن وجود ندارد.